ANUL V.– Seria II – No. 102

6 PAGINI 3 lei

C.

Sâmbătă 18 Ianuarie 1941

BUNA VESTIRE

6 PAGINI – No. 102

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Dir. G-le P. T. T. No. 3101/736 — 2940.

ZIAR DE VIAȚĂ ȘI LUPTĂ LEGIONARĂ

C. E. C.
Cont abonamente 1374
Cont depozite 1376

Director ALEXANDRU CONSTANT

Prim Redactor Mihail Polihroniade

TELEFOANE: Direcțiunea . . . . 5.95.31; Centrala 5.87.83
Str. Sărindar No. 14, et. 1.

ABONAMENTE
Comune urbane: 1 an Lei 700; 6 luni 350; 3 luni 175
Comune rurale: 1 an Lei 500; 6 luni 250; 3 luni 125

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Revizionism și antirevizionism

Mai bine de douăzeci de ani politica noastră externă a fost obsedată de un singur lucru: revizionismul vecinilor. Ca o replică la acest revizionism s'a născut, în politica internă, antirevizionismul, o mișcare fără partid al cărui scop era crearea unui curent de opinie publică. Iar astăzi se încearcă punerea în discuție a unui revizionism românesc.

O spunem dela început: revizionismul românesc ar fi tot atât de ineficient ca și antirevizionismul.

Nici revizionismul, nici antirevizionismul nu sunt de fapt atitudini politice fundamentale, ci doar aspecte exterioare dictate numai de un oportunism politic. Zece mii de ani două popoare alăturate pot fi alternativ revizioniste și antirevizioniste fără să rezolve niciodată ceva.

Neamul românesc nu s'a sprijinit niciodată pe oportunități, ci numai pe realități. Rezultatul fericit al războiului trecut, pentru noi a fost fructul unei oportunități. Fără îndoială că dreptatea era a noastră, dar modul în care acea dreptate s'a valorificat nu corespundea realității românești.

Ca probă pentru aceasta avem cele ce s'au petrecut în 1940: unei vechi oportunități politice opunându-i-se o nouă oportunitate politică, dreptatea nu a mai putut face nimic. De ce? Pentrucă acea dreptate nu era susținută politic și era desmințită istoricește prin acțiunea anti-românească a guvernanților. Ce-a putut face antirevizionismul care susținea o dreptate pe o veche oportunitate politică nu pe realitatea fundamentală a românității care era însăși revoluția românească? Nimic. Coaliția vechiului nostru oportunism politic începea să fie sfărâmată, iar revizionismul se susținea pe oportunitatea unei politici strânse cu Axa revoluționară. La acest revizionism, oportun politicește, putem noi răspunde cu un alt revizionism sprijinit pe aceeași oportunitate politică? Nici decum. Revizionismul este o atitudine de lume veche, iar noi suntem lume nouă, chiar revoluționar în Sud-Estul Europei.

Fiind lume nouă intrăm direct în lupta împotriva lumii vechi, la un loc cu toate puterile cari revoluționează azi Europa, distrugând lumea veche centrată în jurul Angliei. Este aici cu totul altceva decât oportunitate politică: este participare activă la revoluția Europei celei noui.

Mai este un temei, neluat în seamă nici de antirevizionismul de ieri, nici de revizionismul unora de azi, pentru care revizionismul nu poate fi în niciun caz punct de plecare în politica noastră externă. Orice politică al cărei accent cade întâi pe teritoriu nu poate reprezenta pe Români. Acesta este un punct de vedere exterior și de aceea neromânesc.

Între țară și neam, Românul a vorbit întotdeauna mai întâi de neam. Dacă alții pot gândi o țară și fără neam, nouă nu ne e posibil acest lucru. Noi întâi și întâi ne gândim la neam, căruia atâta spațiu și apoi cât se întinde țara lui. Deci nu întinderea țării, ci țăria neamului. Nu s'a ținut seamă de acest lucru, s'a vorbit tot timpul de «lanurile noastre», «codrii noștri», «munții noștri», în vreme ce neamul era găunosit de otrava străină. Iar după îndeplinirea «idealului național» primul cuvânt a fost «nicio palmă de pământ» ca și cum în pământ ar fi fost totul. Paralel cu acest curent exterior și neromânesc s'a născut și a crescut curentul revoluției legionare, interior și românesc. Toată lumea oportunității politice a căutat să lovească în purtătorii acestui curent, accentuând în ultimul timp pe motivul că unii din adversarii noștri duceau o politică apropiată de marile state revoluționare. Nimeni nu a vrut să priceapă, dintre oamenii cumsecade, ce ar fi însemnat o Românie Mare revoluționară. După cum tot acești oameni cumsecade nu își dau astăzi seama ce reprezintă România revoluționară și ce ar reprezenta ea dacă le-am da-o pe mână. Acești oameni vechi, s'ar transforma imediat din antirevizioniști, cum au fost, în revizioniști, înlocuind legăturile politice externe de eri cu cele de azi. Și ar îngropa pentru totdeauna neamul românesc a cărui soartă nu a fost legată niciodată de niciun revizionism sau anti-revizionism, ci numai de condiția sănătății lui ca neam. Astăzi neamul după o foarte lungă și grea boală se ridică prin revoluție. Datorită acestei revoluții am depășit condiția particularistă a politicei de oportunitate. Abia acum suntem în situația de a depinde în primul rând de noi, ca stat totalitar.

Opozițiile cari se mai fac totalitarismului nostru prin felurite diversiuni oricât de trădătoare ar fi ele în intenție, în fapt nu mai pot opera nimic.

Ridicarea totalitară a neamului înseamnează unitatea lui interioară, adică nu de partidă, nici de revendicări, ci de realitate în sine. Peste această realitate a neamului românesc nu se mai poate trece astăzi în niciun fel, ea fiind afirmată odată pentru totdeauna în Europa. Această afirmare a făcut-o și a garantat-o singură Mișcarea Legionară, expresie totalitară a neamului născut pe coama Carpaților și datorită căreia avem o prezență activă în Axă. Judecata Mișcării Legionare, exprimată prin Comandantul ei Horia Sima, nu se sprijină pe niciun oportunism politic, ci pe realitatea istorică a Europei noui. Comandantul Mișcării Legionare a spus la timp că neamul românesc renăscut prin revoluția neîncetatei jertfe aduce sprijin necalculat și necondiționat pentru îndeplinirea marei revoluții ariene de eliberare a Europei. Legătura pe care o face astfel Mișcarea Legionară între neamul românesc și popoarele Axei nu este nici abilitate politică, nici revizionism camuflat, ci prezență activă la efortul de instaurare a lumii noi. Stau mărturie pentru aceasta în vecii vecilor eroii Moța și Marin, căzuți în Spania alături de Național-Socialiști, de Fasciști și Falangiști pentru biruința adevărului.

HORIA STAMATU

Roosevelt și Cordel Hul acuzați de trădarea poporului american

WASHINGTON 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

D. Tinkham, deputat republican, și-a exprimat în Camera Reprezentanților părerea că d-nii Roosevelt și Hull și-au luat angajamentul, în numele Statelor Unite, să ia parte la războaiele din Europa și Asia. Deputatul a învinuit deasemeni Camera Reprezentanților că trădează poporul american.

El a mai acuzat pe d-nii Roosevelt și Hull de trădare progresivă și secretă, afirmând că președintele și secretarul Departamentului de Stat au organizat «un complot împotriva păcii și a securității Statelor Unite».

Poporul american, a continuat oratorul, nu-și dă încă seama de «duplicitatea» d-lor Roosevelt și Hull.

D. Tinkham a luat apoi o atitudine energică împotriva oricărei participări la războiu a Statelor Unite și împotriva legii pentru ajutorarea Angliei, ce a fost supusă Congresului.

D-nii Roosevelt și Hull, a încheiat oratorul, vor, cu ajutorul acestei legi, să instituie în Statele Unite «o dictatură totalitară».

Statele-Unite și războiul european

Ce aport material ar putea aduce America, intervenind în ajutorul Angliei? — O luptă decisivă se dă în Atlantic! —

de **EMANUEL VOINESCU**

Eventualitatea intervenției Statelor Unite ale Americei în conflictul dintre Anglia și Germania — în favoarea celei dintâi — iată o problemă la ordinea zilei! Dealtfel, în ultimul său discurs, președintele Roosevelt, a promis sprijinul său nelimitat Angliei; sprijin material deocamdată, fiindcă de o intervenție pe continent, cu armata, nu poate fi încă vorba. Fără îndoială că între Londra și Washington se duc în prezent numeroase convorbiri asupra posibilităților de ajutorare a Marei Britanii. Pentru un observator atent, faptul acesta este încă un indiciu că Anglia a ajuns la limita puterii sale de rezistență. Altfel nu vedem pentru ce ar avea nevoe atât de presantă de ajutorul d-lui Roosevelt?

Diplomația engleză la lucru.

În această ordine de idei, este foarte interesant să amintim discursul ținut de fostul ambasador britanic în Statele Unite, lordul Lothian, la Baltimore, cu puțin timp înainte de moartea sa neașteptată.

Războiul acesta — spunea lordul Lothian — nu interesează numai Anglia, ci el trebue să preocupe într'o egală măsură și cercurile cu răspundere dela Washington. În actualul sistem politic și strategic al omenirii, Anglia trebue considerată ca prima linie de apărare a Statelor Unite. Odată străpunsă această linie, America trebue să se aștepte la o agresiune sigură din partea Germaniei. Anglia rezistă încă, dar nu se știe pentru câtă vreme va mai putea ține piept atacurilor neîncetate ale submarinelor și aviației germane. Flota engleză este împrăștiată astăzi pe toate punctele globului pământesc având să înfrunte în Mediterana și puterea navală a Italiei. Marile căi maritime — a afirmat oratorul — sunt în pericol de a fi interceptate în întregime de Germani. Ce se va întâmpla atunci cu comerțul Statelor Unite?.. Recunoaștem că temerile răposatului Lord Lothian sunt cât se poate de justificate, până la un punct: flota engleză numai poate face față în bune condițiuni grelei misiuni pe care și-a asumat-o, în fața valului de submarine germane, din ce în ce mai amenințător. Și apoi: comunicațiile dintre America și Marea Britanie, sunt pe punctul de a fi interceptate... Care va fi însă atitudinea de viitor a Germaniei, nu putem ști deocamdată!

Aportul material al Statelor-Unite

Dela începutul conflictului și până astăzi, Statele Unite au dat Angliei un neprețuit ajutor material. O mare parte din uzinele de războiu americane, au lucrat intens pentru Marea Britanie. Se cita, spre ex. că numărul de avioane trimise lunar peste ocean, se ridica la cifra de aprox. 400 de aparate. Deasemenea, un număr de peste 50 vase de diferit tonajii, au luat drumul Angliei, fără pericol atâta vreme cât oceanul Atlantic era încă în mâinile flotei anglo-franceze. A venit însă desastrul din vara anului 1940.

Orizontul flotei germane, s'a deschis deodată vast și amenințător pentru flota engleză. Dar amenințarea aceasta, a mers și mai departe: spre America. Faptul, că de atunci trimiterile de materiale de războiu către Anglia au scăzut în mod simțitor, poate fi socotit ca un mare succes german. Dacă până în luna Octombrie a anului 1940 numărul de avioane trimis lunar Angliei se ridica la 300-400 aparate, din luna Noembrie, numărul acesta nu se ridică la mai mult de 200 aparate. Faptul acesta este cât se poate de îngrijorător pentru viitorul citadelei britanice, care a început să simtă de pe acuma, efectul blocadei germane.

Problema refacerii tonajului scufundat

Am arătat și cu altă ocazie că pierderile mari suferite de flota britanică, au făcut pe Sir Ronald Cross să adreseze un apel — tot atât de patetic ca al lordului Lothian — la mărinimia guvernului american. Este vorba să se rechiziționeze un număr de circa 115 vase de comerț pe care războiul le-a surprins în porturile americane și pe care d-l Roosevelt se gândește serios să le rechiziționeze pentru nevoile Angliei. Se crede că Congresul va hotărî luna aceasta, dacă vasele vor putea sau nu, fi rechiziționate. Dat fiind că un număr de circa 29 de vapoare sunt sub pavilion italian, rămâne de văzut care va fi atitudinea Axei în fața unei astfel de provocări directe..

Deocamdată, aceasta ar fi singura posibilitate de a înlocui în parte, pierderile enorme suferite până acum de flota engleză din Atlantic. Cu titlu de informație, arătăm numărul total de tone scufundat până în momentul de față de flota și aviația germană. Făcând o medie aproximativă între statisticile engleze și germane, cifrele rămân totuși impresionante și ele vorbesc mult...

În total, pierderile suferite de marina engleză se ridică la: 6.500.000 tone, din care, peste 3.000.000 tone sunt scufundate de submarine. Restul de 3.500.000 tone scufundate se împart între: vapoarele de războiu și aviația germană, care a avut, mai ales în timpul din urmă, un rol decisiv în ofensiva contra Angliei.

Rămâne de văzut în ce măsură șantierele navale americane care în momentul de față lucrează mai mult de 23 pentru propriul program de înarmări, va putea contribui la înlocuirea numeroaselor pierderi au-

(Continuare în pag. III-a)

Daruri englezești: sectele

Am fi nedrepți dacă n'am recunoaște că englezii ne-au dat totuși, și daruri reale.

Foxtrotul, muzica behăită, wiskyul, weekendul, sosul englezesc și mai ales barul și numerile de musikhall, nu-s oare toate o sută cincizeci la sută, englezești..?

Dar politica noastră titulesciană? Dar toți tituleștii și toți tiții noștri de eri, nu sunt niște superbe breloceri făurite de aceiași inimoși bijutieri din hrubele aurifere ale Marelui arhitect, de pe malurile Tamisei? De balaurii pimnițelor fermecate din city..

Dar acea perversă până la idioție fază a diplomației noastre trecute, dirijată de atâția mari maeștri care ne-a copt încet dar sigur fructul amar al marelui dezastru de azi?

Diplomația aceia cu venalități bizantine unite cu o perversitate de pragmatism britanic, nu este tot un dar al mărinimiei plutocratice din insulele înfășurate în ceață și irezistibile melancolii.

Mai vreți alte daruri englezești?

Da, mai avem. Mai avem grogurile, mai avem mazagranurile și alte drăcovenii de bucătărie și bar.

Totuși, dacă vă închipuiți că singurele daruri englezești pentru noi sunt acestea de nuanță programatică v'ați înșelat.

Anglia ne-a mai dat garanții și garantări de frontiere, ne-a dat frățiile cu Liga Națiunilor, ne-a dat consilii supreme francmasonice și ne-a mai dat, alianțe cu Polonia, cu Cehoslovacia, cu Franța filo-britanică și poate că în proect ni le pregătise pe cele cu Belgia, Olanda, Danemarca, Norvegia și mai știu poate și cu Somalia engleză..

Cel mai mare dar însă pe care ni l-a făcut Anglia, abia acum îl vom spune.

Anglia ne-a dat domnilor și un dar care într'adevăr nu are deaface nimic cu treburi materialnice, ci un dar care privește direct și exclusiv numai sufletul.

Și sufletul mai ales, nu al individului, ci sufletul Neamului.

Da, englezii aceștia putrezi de toate bogățiile pământului, închipuiți-vă că au fost în stare să ne dea și un dar pentru suflet.

Englezii sunt aceia care ne-au dat marele da, foarte marele dar, al sectelor.

Darul sectelor, religioase,

Adventiste, baptiste, baptiști, sâmbetiști, miliniști, creștini după adevăr, penticostaliștii, tremurătorii, luminați, pruncii Domnului, etc., etc.

Este un nou și cumplit de neorocit dar, pe care ni l-au făcut desăvârșiții creștini insulari tot cu biblia în mână.

După cum tot cu biblia în mână i-au trimis și lui Armand Călinescu, câțiva diavoli de inspectori din Inteligens Service, care au organizat cu oricee tot pulsul și toată vărsarea de sânge a marei prigoane.

Vi se va părea ciudat că pun accentul atât de apăsat pe darul sectelor.

Să vedem de ce.

Ce era oare mai mândru și mai neclătinat în toate veacurile noastre de istorie românească decât acea nimitoare unitate a sufletului românesc.

Unitate care constitue marea taină a dăruirii noastre eroice prin timpurile atâtor cumplit de grele încercări.

Unitate care alcătuia cea mai mare frumusețe românească.

Unitate care i-a plăcut și lui Dumnezeu, unitate care a minunat și pământul.

Era marea noastră tărie, era marea noastră lumină prin besne, era marea noastră laimă de istorie.

Dar se putea oare ca mișelia ipocriziei englezești să nu muște cu dinții ei murdari, negri și dubioși din această frumusețe?

Desigur că nu.

Și atunci centurionii și negrii diavoli, au inventat cea mai diabolică armă.

Arma impostorilor creștini, care vin la sufletul din pruncie creștin al românismului, și în numele unei noi evanghelii, fac vânt spre el multor valuri de îndoieli, valuri de neînțelegeri, valuri de critici raționaliste, valuri de criticisme mefistofelice.

Rezultatul?

Superba unitate de suflet a început să se macine încet. Prin întrebări, prin îndoieli, prin îndrăsneli, prin necredința, apoi prin hule directe. Hule, atacuri la adresa autorității statului, nesupuneri, îndemn la haos.

Diabolismul englez s'a întrecut aici pe sine. A intervenit cu batjocurile lui acolo unde Dumnezeu însuși, făcuse o minune cu sufletul unui neam.

Diabolismul englez este evident aici în lupta lui cu Dumnezeu.

Este tălmăcirea mareului dar al sectelor pe care ni l-au făcut englezii.

Iată de ce în tot ce se întâmplă azi și se va întâmpla de acum cu Anglia, noi nu putem vedea nimic altceva decât răsbunarea bibliei terfelite și deslănțuirea aspră — dar dreaptă a mâniei lui Dumnezeu celui înfruntat de către englezi..

Dic ille, dic irre..

Cristofor Dancu

Atentatul, armă engleză

Dacă atentatul împotriva regelui Faruk al Egiptului ar fi isbutit, reprezentantul imperiului britanic la Cairo s'ar fi grăbit, cel dintâi, să exprime, în numele guvernului său, întristate condoleanțe. Ar fi amintit, desigur, în cuvintele grave pe care le-ar fi rostit cu acea ocazie, de colaborarea dintre cele două națiuni. Ar fi vorbit, fără îndoială, de marile, de excepționalele calități ale defunctului. Ar fi socotit pierderea ireparabilă pentru destinul umanității. In special, ar fi precizat că imperiul britanic pierde un mare prieten. Ar fi confiscat, adică, postum, în profitul Angliei, sentimentele și atitudinea unui antibritanic. In profunda lui înțelegere față de marile semne de întrebare ale existenței, reprezentantul britanic, desigur, n'ar fi scăpat prilejul să se adreseze, precatio, Cerului. Ca Halifax, ca Churchill, ca Eden, ar fi invocat harul Domnului în treburile jidanilor din City.

Și cu aceasta protocolul lua sfârșit.

Ajuns acasă, plenipotențiarul englez, după ce cu grijă ar fi întors cheia în broasca ușei — își comanda odihnă. Ar fi lăsat să-i cadă masca. Ar fi tras cu creionul peste numele adversarului Angliei. Totul s'ar fi terminat cu bine.

Tot astfel, dacă oamenii «Inteligence Service»-ului n'ar fi ratat, anul trecut, atentatul pus la cale împotriva Fuehrerului Adolf Hitler, același ar fi fost «protocolul». După dispariția criminală, poate că Churchill însuși ar fi exprimat Germaniei, părerile sale de rău. In definitiv, tradiția despre buna creștere a britanicilor, despre loialitatea lor, despre cavalerismul lor sportiv, trebuie să se întemeieze pe ceva. Și se întemeiază, fără îndoială, pe priceperea tehnică, de mari regizori, a miniștrilor.

Vedeți, sunt mai multe feluri de criminali. Lombroso, în preocupările lui criminologice, a prezentat în tratate masive și în albume interesante felurite varietăți de asasini. Lombroso și toți criminologii din școala lui, au pus însă prea mare preț, în elaborările lor teoretice, pe ereditatea bio-fizică. Prea multă biologie individuală și prea puțină psihologie etnic-rasială, a făcut Lombroso. Așa se și explică de ce tipul englez de criminal nu îl aflăm în cărțile sale, o identitate distinctă.

In Europa, probabil tot datorită imperiului englez colonial, a survenit expresia «chinezăria». Prin acest termen europeanul încearcă să definească, lapidar, năravul chinezesc de a lovi cu cuțitul pe la spate, râzând amabil victimei, în față.

«Chinezăria» corespunde însă flagrant, «protocolului» englez. Britanicii sunt chinezii Europei. Cași chinezii oamenii lui Churchill se pricep de minune să organizeze crima pe la spate și din umbră. Cași chinezii, în cazul în care planul nu le isbutește se retrag în întuneric și se fac a nu pricepe. Așa încât atentatul este o armă chinezească, dar și engleză...

Mircea Mateescu

ZIDIRE NOUĂ

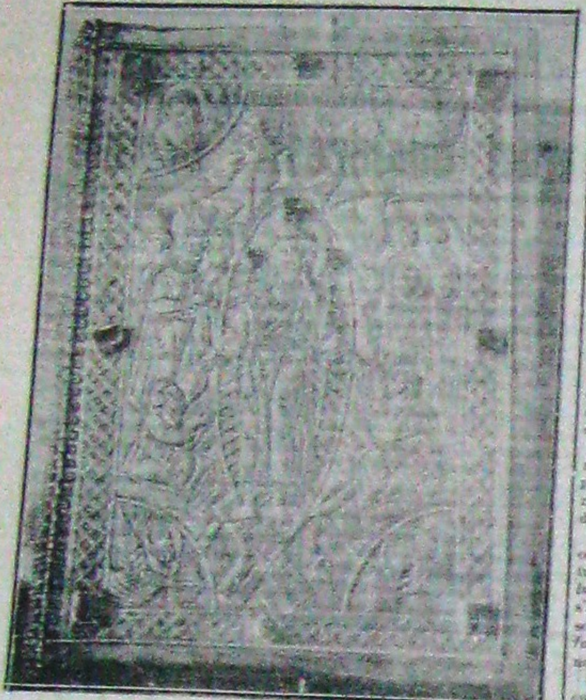

Evanghelie ferecată în 1549. (După M. Beza)

File de carnet

Horia H. Cosmovici: «Statul și Elita Legionară». **București, 1940.** Cartea cuprinde conferința pe care a ținut-o la Giurgiu, în ziua de 1 Decembrie 1940 camaradul Cosmovici, șeful Presei, Doctrinei și Propagandei Legionare. Intr'un stil simplu dar cu un conținut substanțial, este desbătută pe deoparte problema elitelor, ca structuri etice, pe de alta raportul acestora cu Societatea, cu Statul. Reproducem următoarele rânduri, cu deosebire «devarate»:

«Jertfa Căpitanului ne pune în fața unui grozavic proces, nemaipomenit, al elitei, fiindcă așa ne-a spus: voi sunteți prima elită. Și este pentru noi înfiorător când ești acasă, cât stai cu mama ta, cu nevasta ta, cu prietenii, cu cine mai stai, — și când unii îți spun cum te botează cei din afară: domnule ministru, domnule cutare, este grozavic. Să te gândești că prin jertfa lui Moța și Marin și a Căpitanului tu ești intitulat, prin cartea «Pentru Legionari», elită. Este grozavie. Aceasta este un testament greu, este poate — știu eu?... — prima mare rânduire a Căpitanului pentru noi, pentru mărimea noastră, să purtăm noi această titulatură și să putem noi răspunde acestei chemări. Este înfiorător!»...

Titus Testiu: «Din Bezna Prigoanei», 1940. *Camaradul Testiu aduce prin acest volum de versuri o prețioasă contribuție pentru o antologie viitoare a versului legionar.*

Pe alocuri, stilul este cam puțin filtrat. Însă pretutindeni, întâlnești o puternică emotivitate, cristalizată în versuri de un bogat conținut interior. Ca de exemplu:

«Pe trepte de slugarnice urale
Un vânt de pribegie se abate
Trădările se fac pentru parale
Și pentru preamărirea din palate»

*

Falanga. Ultimul număr al săptămânalului «Falanga» este închinat eroilor legionari Ion Moța și Vasile Marin.

Camaradul Mircea Mateescu semnează un articol dens, în amintirea Sfinților martiri, crucificați la Majadahonda.

Remarcăm articolul Camaradului C. B. (Cătălin Rovală ?) despre Vasile Marin.

Mai colaborează: Horia Filip, Eugeniu V. Haralambie, Petre Pandrea, Simion Cioaca, N. Brana, etc.

«Falanga» este un bine săptămânal de propagandă a duhului legionar.

Cursuri despre literatura italiană

Eri au început cursurile de Cultură dela Institutul Italian. Joia și Luni vor avea loc două cursuri: unul despre civilizația italiană din «Ottocento» și celălalt dedicat ilustrării uneia dintre cei mai însemnați scriitori contemporani italieni.

Atât primul curs cât și al doilea sunt foarte interesante, primul având ca subiect unul din secolele cele mai vii și cele mai dinamice ale istoriei civilizației italiene.

Celălalt care este la fel de interesant pentru toți acela ce vor să își formeze o idee despre starea actuală a literaturei în Italia, a diferitelor tendințe și curente și cari doresc să cunoască, citind operele încă prozatorii și poeții ce sunt în viață și scris.

Inscrierile se primesc până la 25 Ianuarie, la sediul Cursurilor, Str. Icoanei [illegible] Nr. 2.

Sub semnul Sfântului Arhanghel Mihail

«Iar în mijlocul acestui loc de odihnă să fie pusă de strajă o statuie a Sf. Arhanghel Mihail».

Se cuvine să scrim, din când în când, despre acel arhanghel arhistratig, căpetenie de oști fără trupuri cum îl numește biserica. *Heruvim al morții și al Dreptății*, cum îi place norodului nesfârșit să-l privească.

Și să limurim neînțeleasa lui prezență în mijlocul nostru.

Adică tocmai ceeace, de fapt, n'o să se poată limpezi niciodată, fiindcă destinul unui neam nu e deschis ca un ghioc, pentru oricine.

Vom încerca totuși, în cele ce urmează, o contribuție modestă la capitolul acestei tulburătoare și pregnante apariții îngerești în viața cea de toate zilele a poporului nostru.

O contribuție care va avea, cu necesitate, mai mult caracterul de mărturisire, făcută pe marginea miracolului românesc, ca, de altfel, tot ce s'a scris contimporan sau se va mai scrie încă, privitor la această parte fatidică, de epopee, a începuturilor noastre verzi.

S'o spunem însfârșit, din capul locului, că șovăim încă în ceeace privește tărâmul de discuție pe care trebue așezat, cu prioritate, sufletul acestui personagiu ceresc funerar, străjuitor înnaripat de morminte: Mihail.

Fiindcă, așa cum s'a infiltrat mitul lui în conștiința învolburată a revoluției noastre legionare, o viitoare *Istorie eroică a țării* îl va revendica, la fel de insistent ca oricare «hagiografie» românească veche.

Dată fiind participarea sa activă în dublu chip, de sfânt și războinic veghetor, la ultima trântă înfăngerată a neamului nostru.

Căci, de mai bine de un deceniu, icoana lui s'a încorporat ca un soldat viu și prielen în zbuciumata viață a țării, răsărind providențial și misionar la fiece răspântie hotărîtoare a destinului nostru și făcându-ne, prin aceasta din ce în ce mai mult, tributari și împlinitori ai vrerilor celor dumnezeești.

Apropierea lui este semnalată astfel, în repetate rânduri, în toate împrejurările de seamă ale Istoriei contimporane românești, cu înfiorare în glas și tremur de cuvânt (Vezi cartea «Pentru Legionari», citește «Crez de generație», răsfoiește «Cranii de lemn» a lui Ion Moța sau «Însemnările» lor de pe frontul naționalist spaniol, și te va întâmpina peste tot în textul *Legiunii* alături de cifra obsedantă a lui «13», prezența tutelară a acestui prinț creștin, puternic peste cer și peste duhuri).

Așa cum odinioară, mai de mult, pe vremea fericită a lui Ștefan cel Mare, te întâlneai în toiul bătăliilor cu Sfinți oșteni și mucenici, cu *Procopie* și *Dimitrie*, înfruntând păgânătatea alături de armata viteazǎ a țării.

Și amestecul acesta misterios al sfântului de legendă, în rosturile și în rândurile tinereții noastre, vesmântatea aceasta a lui neîngeită din cugetul și din [illegible] semnelor tlei, fluturǎ ca o flăcǎră [illegible] peste toată așezarea românească de acum. Întărindu-ne și mai mult în credința că, secolul trăitor de noi astăzi, e un moment crucial de despărțire definitivă a apelor și a luminilor toate, că străbatem o intersecție istorică hotărîtoare a neamului nostru, că deaci, dela piatra asta de hotar dumnezeiesc apărută în cale, se înalță o nouă graniță și începe un nou ev, desăvârșitoare și împlinitoare amândouă prin jertfa noastră a tuturor.

Și sentimentul acesta puternic de participare la lucrul ceresc și de predestin, fără putință de tăgadă, ne urmărește vremea și în tot locul, fecundându-ne fapta și dăruindu-ne acea neobișnuită luciditate a clipei și acea «trăire în perspectivă», caracteristică, pe cari numai momentele de mare înălțare le dau oamenilor unei țări.

Și pornim astfel la drum, sub semnul «fast» și arhanghelesc, al Ingerului Morții, cu bucuria înainte vânătoare a inițiaților sau a căutătorilor de aur din mine, cari știu hotărît că o religie nouă sau o vână de mare bogăție se va deslănțui în curând prin harul și tăria capul lor.

Dar, asupra acestor însemnări, vom reveni încă pe curând, pentru a desluși pe cât mai bine cu putință, relieful de minune al celui mai ciudat sfânt creștin din Istoria noastră.

Puiu Alexandru

Literatura care va veni

E greu să prevezi ceva în câmpul desfășurării literare a unei epoci. Mai puțin decât istoria, mai puțin decât viața individuală, literatura nu se supune profeției. Ea este creația pură. Dacă punem problema literară în fața spiritualității legionare ridicăm o chestie de creație pură înaintea unei creații pure care o depășește. Și atunci problema literară devine poate o problemă mai accesibilă.

Legionarismul nu aparține unei epoci numai. El poate naște, înăuntrul desfășurării neamului, mai multe culturi (deci mai multe literaturi), după cum poate genera, politic vorbind, mai multe state românești succesive fiecare cu înțelesul sau strălucirea lui istorică. Ceeace este imobil și permanent, adică veșnic, este punctul în care, așa cum spunea un tânăr scriitor legionar, sufletul nostru românesc, atinge grație învățăturii Căpitanului, transcedența. Acest punct este credința legionară și etica legionară.

A vorbi deci de sensul legionar al literaturii înseamnă a te opri asupra înțelesului suprem pe care l poate avea această creație a spiritului «cât timp cerul românesc va exista de-asupra capetelor noastre». Invățătura legionară n'a făcut decât să ne pună la îndemână un instrument revelator al valorii oricărei creații românești, deci și a literaturii. Prin ea se poate judeca literatura trecutului, pe cea prezentă ca și pe cea care va veni. Ce este mare ori ce este cadre în aria noastră literară de până acum, va putea eși mai în evidență, pusă în lumina experienței absolute a vieții legionare. Ce este mic, va rămâne mic pe vecie, ce este binecuvântat de harul expresiei va rezista iluminării judecătoare indirecte a învățăturii Căpitanului.

Astfel literatura noastră clasică, în frunte cu opera lui Eminescu, va beneficia de o judecată nouă, mai profundă, în lumina sugestiilor comunității de trăire legionară. Resorturi ascunse încă, dar esențiale, vor putea fi văzute fără îndoială, resorturi pe care puterea intelectualismului critic, oricât de ascuțit, nu era în măsură să le vadă și capacitatea de pătrundere inspirată, a unor spirite individuale, nu era suficientă să le descopere. Căci ceeace aduce în plus, ca forță de pătrundere, climatul legionar, ceea ce sporește această forță este comunitatea de trăire a esenței basolute a vieții românești!

*

De literatura prezentului de ieri și de azi ce se poate spune, în legătură cu aceste întrebări pe care ei le punem? Ea este prea aproape de noi, prea fărâmițată, uneori prea minoră, supusă prea mult adiesei multecului de al doilea grad al influențelor.

Ceeace aduce legionarismul în raport cu literatura este un stimulent masiv — deci un rezultat din intuiția oricât de fericită, de binecuvântată, a unuia singur — de primul grad, o condiție de trăire colectivă, etnică, a literaturii noastre care până acum s'o existat, în crâșmările și credințe, decât ca o literatură de izbucniri care au încercat să prindă ceva din sensul unei tradiții, unei adevărate ideale românești în realitate.

*

Va exista deci o literatură legionară, în două sensuri: și ca literatură a biruinței legionare, și în acest sens poezia noastră a și început să ne dea la iveală exemplarele unor opere de suflu puternic, care tinde spre trăsăturile de anvergură ale ritmului și ale plăsmuirii epice, legendare, găsind în substanța mitică a literaturii populare rezerve de tradiție pe care le îmbină cu epopeia reală a ridicării și triumfului steagurilor Legiunii. Ea va ilustra aspirația către monumental, ieșirii din media cursor ondulată a spațiului mioritic, va tinde către înalt. Căci Legiunea este, mai întâi de toate, înălțare și ca literatură de revelație a destinului românesc, și în acest sens toate epocile noastre literare vor beneficia de instrumentul revelator al credinței legionare. Ea va cuprinde în acest sens experiențe și forme dintre cele mai diferite, dela cele intimiste și exterioriste, la cele de construcție și structură, dela cele simple și tumultuoase, la cele lapidare și sculpturale. Iar vicisitudinea influențelor universalismului literar, vor pierde — trecând prin proba de foc a conștiinței de sine a neamului legionar — se va filtra de germenii dăunători ai compromisului [illegible].

Dragoș Vr.

Valeriu Cârdu

Amintiri dela Cluj și Satu Mare 1929-1936

Era într'o toamnă târzie, prevestitoare de tristeți, a anului 1929, când am avut norocul să-l cunosc pe Valeriu Cârdu. Eram la Cluj și tocmai absolvisem Academia de Arte Frumoase când cunoștința noastră se transformase pe tăcute într'o prietenie și colaborare de gând și suflet naționalist înfocat.

Probabil instinctul artistic și botezul dărnit ființelor noastre la bisericuțele din sat ardelean ne-a înlesnit această apropiere.

După un an de colaborare și destăinuri sufletești ne-am despărțit — eu am plecat în străinătate — ca să ne regăsim din nou pe aceeaș baricadă a naționalismului curat.

Reîntors după 3 ani de studii în țări streine, l'am regăsit acelaș; poetul și filosoful strălucit al sufletului românesc. De data aceasta împrejurările ne-au îngăduit să ne întâlnim tocmai la granița de vest la Satu Mare, în țara pasului, pe plaiurile și colinele unde s'a frământat și pătimit sufletul și ființa marelui român V. Lucaci.

Cu câtă bucurie ne-am revăzut! Aci în țara doinelor și fluerului fermecător al oșanului am cunoscut cu adevărat pe camaradul și regretatul V. Cârdu. El animatorul și sufletul unui batalion de legionari, înconjurat de o pleiadă de tineri scriitori și artiști încrusta zilnic și fulgerător prin slova sa ivirea învierii neamului ce nu va întârzia mult.

Parcă-l văd cu cât entuziasm, în întâlnirile noastre zilnice la o modestă bodegă, îmi explica scopul venirii sale la Satu Mare: menirea apariției ziarului «Cuvântul nou» pe care eu trebuia să-l ilustrez cu gravuri... Cu toate că libertatea mea era'ngrădită în orele dela catedră, la entuziasmul și stăruințele lui i-am asigurat tot concursul artistic. Ne-am pus pe muncă. «Cuvântul nou» trebuia să apară în toată strălucirea aoului crez legionar și studențesc. Și mărturisesc: Rar am mai întâlnit un asftel de suflet legat de brazda românească, plin de frământările și grijile viitorului acestui neam.

Slova îi era parcă prea puțin pentru a-și arăta toată durerea și revolta contra satrapilor zilelor acelea.

Eu deși studiasem gravura serios, ezitam parcă să dau față cu spiritul critic, obiectiv și pătrunzător al camaradului Cârdu. Dar nu mă puteam sustrage crezului lui ce era ordin pentru toți cei curați la suflet, și-am apărut cu primele lucrări ce-au entuziasmat și plăcut mult. Bucuria mi-a fost mare c'am putut încadra în imagini viziunea și crezul nou al ziarului. Și nu mă dau în lături să declar că acela care m'a împins cu precizie spre gravură a fost camaradul V. Cârdu.

La îndemnul și crezul lui am pășit cu curaj la înfăptuirile artistice în gravură.

Valeriu Cârdu, pe lângă că era un iluminat al poeziei sufletului românesc: revoluționarul bănățean cu încrucișări de Moț mai era și criticul și gânditorul ce pătrundea în paginile luminoase și colorate ale artei plastice. Era un iubitor al revoluției spirituale pe toate tărâmurile. Nu-i plăcea corsetul întârziaților. Citea și tâlmăcea totul prin neliniștea sufletului său de român ardelean, ce nu putea să dea greș.

Lega prieteniii și încuraja cu vorba și cu fapta pe toți cei ce înțelegeau graiul pământului nostru. Izvorît din pământul satului zeavăn al Banatului, pe valea Carașului, într'un cătun umbrit de sălcii, unde o mamă astăzi își frânge durerea, își identifica prietenii și colaboratorii mai ales prin dragostea de glie... Vedea totul prin sbuciumul și durerile neamului român. Înfrățit în gând și suflet cu Amos Frâncu, Căpitanul, I. Șianca, I. Moța, Ion Banea, Bincă Dobre și mulți alții. Valeriu V. Hlieșiu și mulți alții. Valeriu Cârdu, încrusta mai ales durerea munților noștri. Paginile «Cuvântului nou», erau mai ales strigătul de desnădejde al acestor năpăstuiți: Moții.

Vedea totul prin fereastra dureroasă a câmpurilor neamului dela sat, pe care le cunoștea și le dorea înainte de sănătate...

Aproape toate poeziile lui, toate cronicile lui sunt strigăte de durere; sunt rugăciuni ferbinți; speranțe și popasuri înspre mai bine pentru Țară.

În plastică slova sa nu ierta. Nu avea pretenții ca alții de cronicar plastic, dar scrisul său ținuta sa dârză îl impunea cu o categorică superioritate peste toți ce scriau din obișnuință și pe acelaș ton monoton și îmbâcsit de termeni tehnici împrumutați... Mi-aduc aminte — era'n toamna anului 1937 — cu câtă revoltă și curaj desvăluia românismului în «Buna Vestire» complotul ce-l organizase jidanii și venetici în jurul debutului meu la București și a altor colegi ce se inspirau din brazdă curat românească.

Acest neînfricat luptător și poet legionar, poseda cele mai luminate calități de vizionar. Era unul dintre puținii poeți naționaliști ce'nțelegeau noutile forme de expresie, izvorîte numai și numai din viața autentică, din pământul și tradiția satului românesc.

Ca toți adevărații poeți ai românismului, înțelegea creația puternică și durabilă a neamului sprijinită pe autototalitarism unde sănătatea și forța rasei să apară organic și dinamic nealterată...

Slova acestui camarad, plină de durere va străjui inconfundat peste legiurile române. Glasul înăbușit al Moților, trâmbițat de acest erou al neamului va rămâne manuscris de neuitat pentru generațiile viitoare...

Cine nu-și amintește de ținuta și ritmul nou al «Cuvântului nou» și de toate revistele și ziarele conduse de V. Cârdu, al cărui suflet, astăzi, ne privește de dincolo de stele, rămânând veșnic printre noi?

Duhul lui ne va fi pildă celor rămași la datorie.

N. Brană-Mihu

POLITICIANISMUL IN ASIGURARI

In ultimele două decenii, politicianismul cu metodele sale imorale a căutat să infecteze orice instituție de Stat. Nu trebue să uităm că suntem țara cu cei mai mulți funcționari față de numărul populației. Acest număr s'a mărit mereu grație schimbării guvernelor cum în ultimul deceniu nu mai avem nici o stabilitate. Pe acei un om politic nu-l preocupau interesele Statului ci numai interesul individului. La fel se crease o mentalitate bolnavă, care căuta din îmbogățirea prin orice fel de mijloace.

Și care pagubea din acea acesta mentalitate? Firește, Statul. «Averea Statului e a noastră: dacă e a noastră, poate fi și a mea». Acesta era [illegible] de eri, care confunda binul tuturor cu al lui, cu alte cuvinte binul Statului putea fi și lui. Acest mod de a vedea al omului politic a dus la vinderea bunurilor Statului, nu pentru a promova instituția vândută, ci pentru a face afacerea. Comisionul era ceva normal. Așa se obișnuește în comerț și omul politic a găsit că e bine să-l primească fiindcă era vorba de milioane. El nu se gândea că, dacă cumpărătorul îi da acele milioane, acele milioane nu reprezentau decât averea Statului cumpărată sau vândută. Cu timpul, raționamentul omului politic a fost adoptat și de funcționarul Statului, pentrucă de cele mai multe ori la acele vânzări, sau vânzări lua și el parte. Se ajunsese ca și numirile să fie traficate. Era normal să se întâmple așa, dacă luăm seama că majoritatea oamenilor politici o formau avocații. Ei, prin meseria lor au pe lângă latura specifică lor (procese) și preocuparea de a se interesa de diferite chestiuni ale clienților. Acest fel de meserie, conform obiceiului trebuia să fie plătit. Parlamentarii care în ultima vreme nu se mai ocupau de chestiunile mari de Stat, ci de interesele cetățenilor, cereau și ei să fie plătiți. Deci, nici un pas, fără plată. Acest mod de a vedea s'a generalizat. Nu mai exista în om sentimentul dezinteresării. Totul se trafica. Cine avea bani putea să cumpere o slujbă, putea să se transfere dintr'un oraș în altul; putea să fie mutat mai puțin în fine, etc.

Dorința de îmbogățire nu mai cunoștea limite, oricine, indiferent de salariul pe care-l avea, voia să aibă imobil, fermă, etc... Mici slujbași de administrație financiară, sau [illegible] de poliție, cu salar de [illegible] lei, au imobile în capitală.

Omul politic (parlamentarul) cerea mereu în comisiile financiare ale Parlamentului, înmulțirea posturilor de funcționari. Astfel am ajuns să avem un număr considerabil de funcționari.

Pe o scară mult mai intinsă decât în Stat, s'a petrecut acest fenomen la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale. Deși, această Instituție trebuia să fie autonomă, căci prin autonomie putea să ajungă la înflorire, politica a înghițit-o. Poate acest fapt s'a datorat și conducerii minore pe care au avut-o asigurările. La un buget de 2-3 jum. miliarde provenite din cotizații, Instituția putea să renunțe la cele 40 de milioane date de Stat.

Dacă ar fi renunțat la acest fond nu s'ar fi încurcat de balastul politic, care i-a distrus bugetul.

Conducerea de eri, cum am spus mai sus, a fost slabă, față de pretențiile masei muncitorești asigurate, deoarece e fondul de pensii, cegilul teapăruze ce'și atrăgea revărsarea peste cinci ani. Casa Centrală a avut bugete care au variat între unul până la două miliarde jumătate: bugete mari, cu realizări mici. Să ne mai întrebăm cui i se datorește inerția asigurărilor? Desigur, lipsei de conducere, de mână forte. Această slăbiciune se constată din cele ce urmează. Conducerea de eri a fost totdeauna absentă când politica și-a băgat coada. Incapabilă să reacționeze când guvernele decreau ceva.

Dovada elocventă este evoluția personalului în decursul timpului.

Personalul funcționăresc al Casei Centrale a fost clientela tuturor partidelor. El n'a fost nici odată selecționat; din contră, în loc să înlăture elementele compromise, s'a înmulțit mereu, indiferent, dacă numărul asiguraților creștea sau descreștea.

In anul 1933—34 numărul funcționarilor administrativi, plătiți de Stat era 869, iar cei plătiți de asigurări 578. Deci Statul plătea un număr mai mare de funcționari decât Casa Centrală. Acest fapt suferă modificări radicale în decursul anului. In anul următor avem 783 funcționari de Stat, în schimb avem 1445 funcționari plătiți din fondul asigurărilor, ceeace înseamnă de trei ori mai mult ca în anul precedent.

Cu cât s'a mărit numărul asiguraților în acei ani? Statisticele ne arată de 120.000 mii, deci, numărul lor nu s'a triplat ca acel al funcționarilor noi angajați.

In anul 1935—36 funcționarii plătiți de fond Stat diminuiază cu 30, pe când cei dela Asigurări sufere o nouă ridicare de 300 funcționari noi.

In 1936—37, funcționarii plătiți din fond Stat suferă iarăși o diminuare de 28%, pe când cei plătiți din fond asigurări sufăr o nouă ridicare (2674).

In 1938—39 avem 766 funcționari fond Stat; 2229 funcționari fond asigurări.

In 1937—38, 765 funcționari fond Stat, 2231 funcționari asigurări.

In anul 1940—41, 654 funcționari fond Stat, deci mai puțini decât în anul 1933, în schimb din 575 funcționari lăfiți din fond asigurări s'a ajuns la cifra de 2648.

Dacă în anul 1933 aveam 570.000 mii de asigurați, în anul 1940 avem 726.000 asigurați.

Cifrele sunt elocvente: creșterea numărului funcționarilor este disproporțional față de creșterea numărului asiguraților. Numărul total al funcționarilor administrativi este 2302, la care trebue adăugat 1122 medici și aproape 2000 de [illegible] din corpul sanitar auxiliar. Nu ajunge vreo Institute în care personalul să fie atât de numeros.

Nu putem trage concluziuni definitive asupra Politicianismului în Asigurări, până când nu vom scrie și despre personalul medical și cel sanitar auxiliar.

Dr. Mihai Zavergiu

Statele-Unite și războiul european

(Continuare din pag. 1-a)

terile de marina britanică, mai ales că timpul favorabil unei ofensive germane se apropie.

O luptă decisivă se dă în Atlantic

Atlanticul, care formează pentru Anglia cea mai bună legătură cu Statele Unite, a devenit în ultimele luni, teatrul unor lupte din cele mai înverșunate. Submarinele germane care dispun de însemnate baze pe coasta franceză — la Brest, Bordeaux, Lorient, etc. — atacă pe o rază de acțiune considerabilă orice convoiu care vine, sau pleacă spre America. Aviația germană ia parte activă la aceste lupte. Astfel, se citează cazul avioanelor germane — în serviciul flotei — care se avântă pe o distanță mai mare de 700 km. spre Vest de Irlanda, semnalând și bombardând convoiurile de vase, sau navele izolate. In eventualitatea că noul program german care prevede construirea a cel puțin 100 submarine și a unei aviații navale mai puternică decât cea actuală, ce se va îndeplini în interval de câteva luni, înseamnă că legătura maritimă dintre Anglia și Statele Unite este grav amenințată. Iată problema care preocupă în momentul acesta, cercurile politice și militare engleze. Pentru a doua oară în istoria sa, Anglia este la un pas de prăbușire totală. Dar dacă în anul 1917 — când submarinele germane scufundau numai în luna Aprilie peste 1.000.000 tone — ajutorul providențial al Statelor Unite venea la timp, astăzi nu se știe dacă ajutorul acesta, oricând va veni, va mai putea salva ceva!

Prima țigare după luni de zile de călătorie pe mare.

Pericol în Extremul Orient

Un alt punct de întrebare — și pentru Anglia și pentru Statele Unite, îl formează demult atitudinea Japoniei. Mai ales dela data încheerii pactului tripartit, atitudinea Japoniei dă mult de gândit Statelor Unite. Dacă armata de uscat a Japoniei este în parte angajată în războiul cu China — alimentat de Statele Unite și Anglia — flota Japoniei, socotită a treia din lume, este intactă. Odată Pacificul în mâinile Japoniei, înseamnă o lovitură de moarte pentru Statele Unite ale Americei. Deci, câtă vreme va exista pericolul acesta în spatele Americii, Anglia nu va putea primi un ajutor efectiv din partea Statelor Unite. Cine n'a înțeles la vreme epocala însemnătate a pactului tripartit, are ocazia s'o înțeleagă acum.

Ar mai rămâne să vorbim de un eventual ajutor în oameni, împrumutat Angliei. Pentru moment, conducerea militară americană, nici nu se gândește la el. Problema este încă la început și este condiționată de altele, care multă vreme vor rămâne nesoluționate. Bunăoară: problema transporturilor pe mare, problema debarcării pe un teatru de războiu care să prezinte siguranța, problema împrospătărilor etc. Dacă Franța ar fi rămas în picioare, problemele acestea ar fi primit încă de mult un început de soluționare. Dar dezastrul ei, lipsește astăzi Anglia de ceiace a avut mai scump altădată și de ceiace a format esența strategiei britanice vreme de sute de ani: teritorii și aliați cari să lupte pentru ea, până la ultima picătură de sânge!

Timpul lucrează în favoarea Germaniei

Am căutat să înfățișez câteva din aspectele sub care se prezintă problema unei eventuale intervenții a Statelor Unite în favoarea Angliei. Orientându-ne mai mult după unele manifestări exterioare — cari n'au putut scăpa atenției celor interesați — decât după date și informațiuni din sursă sigură, care în asemenea împrejurări nu ne parvin decât foarte târziu și de cele mai multe ori inexact, ajungem la concluzia că ajutorul pe care Statele-Unite îl dă Angliei, n'o mai poate salva pe aceasta dela înfrângerea care o așteaptă în curând. Cei cari mai cred contrariul, se înșeală. Pentrucă datele problemei s'au schimbat complet. Alta era situația în 1917 când America a declarat războiu Germaniei și alta este situația astăzi. Atlanticul era atunci aproape complet în mâinile flotelor anglo-franceză care controlau și dominau necontestat mările și oceanele lumii întregi. Germania nu era pregătită pentru războiu ca astăzi. N'avea o minte genială care să-i arate căile victoriei. Unitatea sufletească a poporului german nu se înfăptuise în vederea marelui scop comun. Intre armată și popor, se săpa din zi în zi o prăpastie din ce în ce mai adâncă. In afară de aceasta, situația ei economică devenea din ce în ce mai precară. Lipsită de materii prime, având alături aliați neputincioși era cert că rezistența ei nu se putea prelungi încă multă vreme. Timpul lucra atunci pentru aliați și în contra ei. Astăzi, din contră, nu se mai poate susține acelaș lucru. Germania revoluționară a lui Adolf Hitler, a știut să-și asigure dela început superioritatea absolută atât în conducerea cât și în execuția războiului. Numeroasele victorii obținute până acum de armatele germane, dovedesc tuturor că potențialul de război al Germaniei devine tot mai formidabil.

Oricâte ajutoare va primi Anglia din partea Statelor Unite, ea va fi departe de a egala mijloacele tehnice de care dispune în prezent Germania (Nu mai vorbim de potențialul sufletesc german, la care Anglia nu va ajunge niciodată!). Iată ce spune în această privință un distins scriitor militar român, în ultimul număr al revistei «România Militară»:

— «...timpul numai lucrează — cum a fost cazul în trecutul război mondial — pentru Anglia, ci dimpotrivă! Superioritatea mijloacelor pentru conducerea și execuția războiului, asigurată dela început de Germania, nu numai că este păstrată, după primul an de războiu, dar ea se găsește considerabil mărită, atât prin efectele unei producții de războiu intensificate la maximum, cât și prin scoaterea din luptă a diverșilor adversari și adăugarea la forțele proprii, a aportului italian. Așa dar, trecerea timpului nu micșorează delor diferența inițială de mijloace, ci mărește, dimpotrivă, aceasta diferență în avantajul puterilor Axei.

Această constatare este adevărată, în primul rând pentru aviație. In lupta decisivă contra Angliei, factorul aviației rămâne determinant. Industria proprie engleză nu va putea niciodată depăși producția aeronautică a Puterilor Axei. Cu tot ajutorul industriei americane, nu este de întrevăzut, cel puțin încă o foarte mare perioadă de timp ca aviația engleză să egaleze puterile Axei». (România Militară No. 9—10 din Sept. — Octombrie 1940, «După un an de război european» deColonel Gheorghe Ion).

Germania merge cu pași repezi spre victorie

Este clar prin urmare, că Anglia va pierde războiul, cu toate că judeo-masoneria americană stă gata să-i vină în ajutor, cu toate forțele ei oculte. Este prea târziu însă. Germania a pornit într'o cruciadă, cu gândul — nu să sucombe cum au crezut inamicii ei — ci să învingă, pentru a clădi lumea nouă de mâine.

Emanuel Voinescu

Camarazi de zbor: maiorul Horn și căpitanul Helbig, care au la activul lor un mare număr de avioane britanice doborite

Casa M. S. Regelui

COMUNICAT Nr. 2

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele:

Dela data de 6 Ianuarie a. c., Majestatea Sa Regele a primit în audiență pe:

— E. S. Domnul Wilhelm Fabricius, Ministrul Germaniei.
— Domnul Alexandru Rioșanu, Subsecretar de Stat.
— Domnul Eugen Filotti, Ministru plenipotențiar.
— Domnul Victor Vâlcovici, Profesor Universitar.

A avut invitați la dejun pe:

— E. S. Domnul Wilhelm Fabricius, Ministrul Germaniei.
— Doamna Wilhelm Fabricius.
— Domnul Alexandru Constant, Subsecretar de Stat.
— Domnul C. Amiral Gh. Koslinski Subsecretar de Stat.
— Doamna Koslinski.
— Domnul Nicolae Petra.
— Doamna Petra.

Majestatea Sa Regina Mamă Elena a vizitat Societatea de Patronaj și Atelierele C. F. R. Grivița.

Majestățile Lor Regele și Regina Mamă Elena continuă a avea reședința la Sinaia.

București, 16 Ianuarie 1941.

Preschimbarea monetelor de 2 lei

COMUNICAT

Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința publicului că, s'a dispus retragerea din circulație a monetelor de 2 lei și înlocuirea ei cu alte monete.

Preschimbarea acestei monete se va face la Administrațiile de Incasări și Plăți și la Perceptiile Fiscale.

Termenul de preschimbare expiră în ziua de 31 Martie 1941 iar puterea circulatorie și liberatorie încetează tot pe aceiași dată.

Publicul posesor al monetelor de 2 lei fabricate din cupru-nichel este invitat să ia cunoștință de acest termen și să le prezinte cât mai neîntârziat la preschimbare, cunoscând că nu se va mai acorda nici o prelungire peste data de 31 Martie 1941.

Problema evreească va fi soluționată și în Olanda

HAGA, 16 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite: Comisarul Reichului pentru Olanda a ordonat înregistrarea obligatorie a tuturor evreilor ce locuesc în Olanda. Această măsură constitue, — se spune, — un pas către soluționarea problemei evreești devenită și în această țară foarte urgentă.

Pe baza decretului de înregistrare a evreilor, toți aceștia vor trebui să se găsească înregistrați până la data de 24 Ianuarie.

Cei ce se vor sustrage acestei obligațiuni vor fi pedepsiți.

Sever avertisment Teatrului Regina Maria

D-l Radu Gyr, Directorul General al Teatrelor, Operelor și spectacolelor a dat un sever avertisment public companiei Bulandra-Maximilian-Storin, dela Teatrul «Regina Maria», pentru faptul de a fi adus în reprezentație o artistă evreică, în seara zilei de Luni, 13 Ianuarie a. c., călcând, prin aceasta, toate deciziunile și dispozițiile Ministerului Educației Naționale, Cultelor și Artelor și ale Direcției Generale a Teatrelor, privitoare la interdicția artiștilor evrei pe scenele teatrelor românești.

Totodată, din ordinul d-lui Secretar General, Vladimir Dumitrescu, s'a dispus imediata suspendare a subvenției bugetare cât și a subvenției nebugetare, acordate, până acum, de către Minister, sus zisei companii teatrale.

Intreaga presă italiană înfierează atrocitățile comise împotriva aromânilor

ROMA. — Intreaga presă italiană publică lungi articole și corespondențe relatând și înfierând atrocitățile comise de greci împotriva aromânilor.

«Il Popolo d'Italia», povestește lungul șir de suferințe pe care trebue să le îndure aromânii supuși celei mai groaznice dintre prigoane. Ziaristul italian, citând mărturii ale macedonenilor scăpați de sub teroarea guvernului grec, arată cum sute de familii aromânești își văd uciși părinții, soții și copiii, iar membrii rămași, supuși unui calvar care are ca scop evident exterminarea uneia din cele mai puternice și mai mândre populații din Balcani.

Ziarele italiene relatează apoi gesturile corneliene ale tinerilor macedoneni care preferă să se sinucidă de cât să ia armele pentru prigonitorii lor de totdeauna, împotriva fraților lor de sânge italieni. Este citat cazul tânărului Sotir Orala, fiul unui profesor dela liceul român din Salonic, care își făcuse studiile la București unde luase și diploma în științele economice și industriale, ce a preferat să se sinucidă de cât să meargă împotriva italienilor, nevoind să dezerteze ca să nu-și expună părinții persecuțiilor. Pilda lui Sotir Orala a fost imitată de o seamă de tineri aromâni.

Toată presa italiană scoate în mare relief, publicându-l aproape în întregime, articolul publicat în săptămânalul Armatolii: «Noi credem», ca și mesagiul adresat soldaților italieni de către aromâni, publicat de ziarul «Macedonia» din București. (Bit.)

Moța, crainicul tineretului

Un important articol publicat în „Deutsche Allegemeine Zeitung"

BERLIN, 16 (Rador). — Romancierul și publicistul german Anton von Knyphausen, publică în Deutsche Allgemeine Zeitung un lung articol în legătură cu comemorarea lui Moța și Marin. Articolul intitulat: «Revoluția studenților — din documentele revoluției românești», spune între altele:

«Zilele acestea a fost comemorat în București, Ion Moța. El era al doilea bărbat în conducerea Gărzii de Fier și era cu trei ani mai tânăr decât Codreanu. Scrierile sale, lucrări ale unui pasionat revoluționar, au contribuit la răspândirea unui spirit de avânt și de zel în tineretul universitar român. Moța ne uimește prin caracterul și felul său de a fi. Cine vrea să înțeleagă nuanța românească a revoluției din zilele noastre, trebue să țină seamă de el.

Vorba lui era lapidară. Articolele hotărîtoare, cu care el a scos de pe făgașul ei obișnuit o generație întreagă, dându-i un fel nou, nu au avut, de cele mai multe ori, nici măcar două pagini de mașină. Moța a fost un exemplu și a murit într'o tranșee din Spania. Cine citește articolele lui (ele vor apărea în limba germană), este cucerit de caracterul categoric al formulării: «este inutil să se indice idealuri care să nu fie însoțite de elaborarea mijloacelor prin care aceste idealuri pot fi atinse»; așa începe un pasagiu din articolul: «Esențialul», care a avut cea mai hotărîtoare influență asupra tineretului român. In acest articol, Moța cere studentului contopirea vieții sale personale cu idealul său.

«Saltul din egoismul individual, oricât de justificat, pentru a trece în focul dureros al unei lupte, din care să fi hotărît a nu ieși viu fără a fi biruitor, acesta este elementul esențial, fără de care nu poate exista o împlinire a idealurilor studențești».

Articolul a fost adresat în 1935 congresului studențesc și a avut un efect extraordinar. Studenții însuflețiți de mari idei naționale în legătură cu situația viitoare a patriei lor, au primit dela el aceea orientare, dela care nu s'au abătut niciodată.

«Camarazi, spunea Moța, trecutul tuturor luptelor românești și al luptelor studențești ne învață să mânuim această teribilă armă prin propria noastră jertfă».

Moța a dat tineretului o altă morală care a dus la învingerea teamei. De aceea nu a avut nici un succes lupta care a fost dusă împotriva tineretului cu metodele intimidării.

Ca propagandist, Moța a luptat pentru ideile sale cu o impetuozitate care a constituit elementul fundamental al acestor revoluționari ce scriseseră pe steagurile lor că vor birui prin jertfa de sine.

Statul democrat îi apare lui Moța ca un exces de abstracțiune, deoarece acest Stat ignorează condițiile vieții reale și îi înăbușe forțele vitale. El dă ca exemplu noțiunea democratică de cetățean, care în lupta dintre naționalități s'a dovedit a fi în defavoarea românismului.

Efectul articolelor lui Moța poate fi explicat în sensul că în România, studențimea a fost aceea care a preluat inițiativa unei acțiuni politice și a trebuit să provoace orice schimbare fundamentală. In alte state studenții s'au găsit în rândurile revoluționarilor. In România însă revoluția a pornit din universități.

Moța a fost crainicul tineretului. El a fost expresia unei generații idealiste; el a spus studenților nu numai că trebue să se ducă o acțiune, dar le-a arătat și drumul ce duce la izbândă și le-a dat îndemnul de a nu se da înapoi dela jertfe, învățându-i că orice jertfă trebue considerată ca un fatalism activ, ca o contribuție pozitivă la opera începută.

Aceasta arată nuanța națională a revoluției moderne din România, care transformă astăzi țara din temelii.

Jertfa pe care Moța a considerat-o ca fiind esențialul, a dus în adevăr la victorie.

Principiile pe care Moța le-a cerut dela noul stat românesc în articolul său intitulat: «Excesele de abstracțiune», sunt următoarele:

«Națiunea română trebue să aibă rolul de conducătoare în acest Stat; grupările etnice vor fi libere, dar se vor supune condiției de a nu exploata și de a nu constitui nici un fel de piedică pentru români. Simbolurile românismului sunt — după Moța — familia și sensurile creștine ale vieții».

SUVERANITATEA MUNCII

Redusă la ultima expresie științifică, munca este o totalitate de eforturi omenești, pentru a produce.

In toate timpurile și la toate popoarele ea își are rolul său important și rezultatele sale evidente. Fără acest factor concludent ce-i îmbracă elementul — „dinamicului" nu se poate vorbi de evoluție și progres și nici de o puternică așezare omenească care respectă principiul continuității.

Veacul al 20-lea, deschizător de drumuri și orizonturi cu totul deosebite decât acelea cunoscute până în prezent, pornește la revizuirea totală a concepției pe care veacul trecut a formulat-o despre muncă. De ce?

Pentrucă problema socială care a preocupat întotdeauna o categorie de oameni ale căror concepții utopice nu-i puteau da nici-odată o deslegare, — nici măcar relativă, — se pune de data aceasta cu multă asiduitate, încât regimurile instituționale caută s'o rezolve, cel puțin pentru timpul în care aceste regimuri se desvoltă.

Democratismul veacului 19-lea, clădit pe o serie de principii artificiale, și-a negat concepțiile sale, odată cu stăpânirea creatorilor cărora le-a dat naștere.

Se fundează *industrialismul* și sistemul de exploatare *Capitalist*, care subordonează „*Munca*", considerând-o ca pe o simplă marfă care se cumpără și vinde pe orice piață.

Odată pusă în serviciile lor, munca a fost exploatată cu un singur scop; acela al *Câștigului personal*, pe care conducătorul întreprinderii îl vizează și-l pune dela început în planul său de conducere.

Nimeni nu s'a interesat în ce condiții de higienă s'a prestat această muncă, care a fost standardul de viață al muncitorului, dacă acesta a avut posibilitatea să-și afirme personalitatea sa creatoare și cum trăește acest factor primordial care ia parte efectivă la producție.

Capitalul a exploatat deopotrivă atât *munca de direcție* prestată de personalul conducător în întreprindere, cât și *munca de execuție* pe care se clădește întreaga armătură productivă a exploatării.

Nenumăratele mișcări sociale caracterizate prin greve și refuzuri nete de a mai continua munca, evidențiază cu prisosință, *absolutismul capitalului*, care trebuia să se prăbușească în fața marelui anonimat al *Socialului*.

Principiul călăuzitor al veacului 20-lea este acela al *Solidarității*.

O solidaritate nu este însă posibilă, atât timp cât există o serie de clase sociale cu interese divergente, integrate în aceiaș instituție politică care reclamă aceiaș unitate de *țeluri* și *aspirațiuni*.

Deaceia totalitarismul, acordă „Muncii" o importanță covârșitoare și-i dă posibilitatea să-și afirme superioritatea sa necontestată.

In secolul 20-lea „*Munca*", se substitue definitiv „*Aurului*" și se intronează ca etalon de măsurat valorile.

Ea este criteriul de formațiune a *elitelor* și principiul de selectare a *valorilor sociale*.

In statul Național Legionar, nu trecutul cu poziție socială și clasa din care faci parte, sunt factorii care îți determină meritele și-ți îndreptățesc pretențiile; ci *competința* problemelor și *capacitatea muncii* pe care le aduci ca aport la construcția solidarității reclamată de instituția politică care este Legiunea.

Evident că și în acest domeniu, există *o ierarhie* — aceia a *Calității muncii*. —

De această ierarhie, doctrinarii liberalismului economic din secolul al 19-lea n'au ținut niciodată seamă.

Ei susțineau că valoarea unui bun se măsoară numai după *cantitatea* muncii necesară pentru a-l produce, nu și după *calitatea* acestei munci.

La temelia veacului nostru se pune așa dar, ca punct de plecare, *Munca*.

Individul ca produs al Societății, se naște cu o serie de *obligațiuni*, dintre care cea mai importantă este aceia de a munci, pentru ca societatea să-i dea posibilitatea de a trăi.

Numai în măsura îndeplinirii acestei obligațiuni el este îndreptățit să reclame *drepturi*.

Se răstoarnă astfel în mod definitiv conceptul juridic al veacului 19-lea, după care individul vine pe lume întâiu cu *drepturi* pe care le reclamă chiar dacă nu are un contribut de muncă efectivă necesar să justifice aceste pretențiuni.

Astăzi satisfacerea drepturilor individuale este o consecință reclamată de factorul *muncă*.

In felul acesta „*Munca*" este un îndreptar de viață, care nu se poate neglija, pentrucă *ea explică* și *justifică*, sensul existenței omului pe pământ.

Ea este un principiu fundamental pe care se clădesc spiritual și efectiv regimurile totalitare.

Suveranitatea ei este absolută.

Const. Ghidel

Un concurs pentru strângerea fierului vechiu

Comandamentul legionar al materiilor prime comunică:

Se institue un premiu în valoare de lei 20.000.

Acest premiu va fi atribuit Centrului Județean al Materiilor Prime, care va expedia primul, un total de zece vagoane complecte sau 100.000 kgr. fier vechiu.

Primul se va distribui în modul următor:

1) 40% Șefului sau Șefilor de Centru.

2) 20% Șefului de sector care s'a distins prin sârguința sa.

3) 20% Membrilor primelor două cuiburi care s'au distins în județ.

4) 20% Acelora care au contribuit cu munca și priceperea lor la trierea și expedierea materialului.

Dacă Șeful Centrului va aprecia că suma prevăzută la numărul 2 sau la numărul 3, nu este cazul să fie atribuită nimănui, se va atribui tot persoanelor prevăzute la numărul 4.

Organizația Materiilor Prime a Capitalei nu participă la prezentul concurs.

Cantitățile expediate până în prezent de Centrele Județene intră în calculul celor zece vagoane cerute de prezentul concurs.

Trăiască Legiunea și Căpitanul.

Comandant Legionar,

(ss) Mihai Jorjoaia

Noui măsuri pentru românizarea meseriilor

In urma dispozițiunilor date de d. ministru Vasile Iasinschi, serviciul pregătirii și calificării profesionale din ministerul muncii, a pus în vedere, încă din Noembrie 1940, Camerelor de muncă din întreaga țară, să oprească imediat predarea cărților de lucrător și meșter aprobate de comisiuni evreilor, să nu mai supună la examen pe evrei și în general să suspende rezolvarea lucrărilor de calificare ale lucrătorilor și meșterilor evrei.

Deasemeni s'a dispus și suspendarea înregistrării contractelor de ucenicie ale ucenicilor evrei.

Camerele de muncă au fost încunoștiințate să refuze cererile meșterilor evrei pentru înregistrarea contractelor de ucenicie, pentru cărțile de capacitate și pentru brevetele de meserie.

O nouă circulară a Ministerului Muncii anunță Camerele de muncă să procedeze la revizuire.

In consecință toți lucrătorii și patronii evrei, cari au obținut sau au preschimbat cărți de capacitate la Camerele de muncă sunt obligați să se prezinte de urgență la Camerele de muncă.

In consecință toți lucrătorii și muncă, ministerul muncii va anula cărțile de capacitate, după tablourile întocmite de Camerele de muncă. Organele de control vor inspecta atelierele și fabricile pentru a constata toate abaterile dela legea pregătirii profesionale și exercitarea meseriilor și vor dresa actele de dare în judecată

FUNCTIONARI!
INVAȚATORI!
PREOȚI!
MUNCITORI!
Vreți să aveți salarii mai bune ?

ARO — O FANTASTICĂ DESFĂȘURARE DE LUX și ELEGANȚA — BAL PARÉ cu ILSE WARNER, PAUL HARTMANN, FRITZ KAMPERS, MARIANE SCHULZE. Regia: KARL RITTER Prod. UFA-film O. C. R. JURNAL NOU supliment: O comedie americană technicoloră în desenuri animate de WALT DISNEY

Români,

PRODUSELE LABORATORULUI

SIMBOL

Sunt singurele produse curat și demonstrativ românești întrebuințați

Pasta de dinți SIMBOL și SANATOL
Pudra, Roșu de Buze și Bujorii SIMBOL

Cari întrec în calitate tot ce s'a produs până azi în arta și știința cosmetică.

Aceste produse nu s'au găsit NICIODATA DE VANZARE ȘI NICI NU SE GĂSESC, decât la magazinele ROMANEȘTI și CREȘTINE.

Laboratorul SIMBOL, Str. 11 Februarie 21, București — Telef. 3.24.95

MINISTERUL FINANȚELOR
Datoria Publică

COPIE DEPE DISPOZITIVUL

Deciziei Nr. 62
Ședința dela 19 Septembrie 1940

Președinte: D. I. Lapedatu
Membri: D. N. Ștefănescu, D. Al. Săvulescu, D. D. Dima

Comisia pentru judecarea opozițiilor și autorizarea emiterei de duplicate, luând în examinare cererea înregistrată la Jurn. Nr. 8128 din 26 Iunie 1940, a d-lui Vasile Crețulescu agent oficial de schimb din București, Str. Doamnei Nr. 14.

HOTARAȘTE:

Admite opoziția și obligă Ministerul de Finanțe să libereze duplicat depe următorul titlu fără talon:
Renta 5% 1922 amortibilă,
Titlul Nr. 300715 a 10.000 lei.
Prezenta copie fiind conformă cu originalul se certifică de noi.

Președinte
ss. Indescifrabil

Secretar,
ss. NASTASE

Dosar N. 30.643/936

ROMANIA
Ministerul Justiției
Direcțiunea Judiciară

PUBLICAȚIE

D-l Constantin C. Terei, născut în Câmpulung jud. Muscel, la 3 Martie 1918, domiciliat în comuna Bughea de jos, jud. Muscel, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe pe baza art. 10, numele său patronimic de Terei în acela de Comănescu, spre a se numi Constantin C. Comănescu.

Ministerul publică aceasta, conform art. II, spre știința acelora cari ar voi să facă opozițiune în termenul și condițiunile prevăzute de alin. II al zisului articol și de art. 3 din legea asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

ROMANIA
MINISTERUL JUSTIȚIEI
Direcțiunea Judiciară

PUBLICAȚIE

Dl. Dumitru Alexandru Gh. Fritz născut în București, la 16 Sept. 1908 domiciliat în București, str. Opriș No. 54, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe pe baza art. 10, numele său patronimic de Fritz în acela de Gurbănescu, spre a se numi Dumitru Gh. A. Gurbănescu.

Ministerul publică aceasta, conform art. II, spre știința acelora cari ar voi să facă opozițiune în termenul și condițiunile de alin. II al zisului articol și de art. 3 din legea asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

TRIBUNALUL ILFOV
Secția Notariat

Publicațiune de vânzare

In ziua de 12 Februarie 1941, ora 13 se vinde prin licitație publică în pretoriul Trib. Ilfov Secția Notariat, imobilul situat în București șoseaua [illegible] Nr. 10, averea debitorilor Neculae G. Tache și Filoftcia N. Tache pentru despăgubirea creditorului Constantin G. S. Stavri, de sumele de bani ce are de primit dela sus numiții debitori în baza actelor aflate în dosarele acestui Tribunal cu Nr. 30.643/936, Nr. 17.183/937 și Nr. 1.339/938 toate conexate de acest Tribunal prin jurnalul cu Nr. 6.033/939 și toate aceste dosare conexate și cu Dosarul Nr. 13.012/940 prin jurnalul cu Nr. 14.357/940, aceasta din urmă fiind urmărire pornită de creditorul Ștefan Nicolau.

Imobilul scos în vânzare se compune din teren în suprafață de circa [illegible] m. p. pe care se află 2 corpuri de case. Primul corp de case din zid acoperit cu tablă format cubist, are la parter un apartament din 2 camere, baie, bucătărie, iar la etajul I și II, câte un apartament din câte 3 camere, cu baie și bucătărie fiecare, camerile sunt pardosite cu scânduri și [illegible] de teracotă. Al doilea corp de casă din [illegible] acoperit cu tablă are 7 camere formând 2 apartamente pardosite cu scânduri, în curte pe dreapta clădirei se află 3 camere de servitori pardosite cu scânduri, clădite din zid și acoperite cu țiglă plus o spălătorie [illegible] în curte se află 6 magazii de scânduri, curtea este pavată cu cărămidă, are canal și lumină electrică.

Imobilul are sarcini.

Prin Jurnalul cu Nr. 12998/940 acest Tribunal a adjudecat în mod definitiv cu prețul de lei 820.000 asupra d-lui Ștefan Rossici, proprietar domiciliat în București Șoseaua Mihai Bravu Nr. 180, imobilul în chestiune averea susnumiților debitori adjudecatarul ne depunând prețul în termen legal tot acest Tribunal prin Jurnalul Nr. 27.141/940 a dispus scoaterea imobilului din nou în vânzare în contul fabului adjudecatar. Prețul de lei 820.000 preț cu cât s'a adjudecat definitiv sus zisul imobil va servi ca punct de plecare la noua licitație. Sunt somați toți acei cari ar pretinde vreun drept de chirie sau arendă ipotecă sau privilegiu ca înaintea adjudecațiunei să arate Tribunalului pretențiunile lor sub pedeapsă de a nu li se mai ține în seamă.

Președinte, IOAN N. DAVID
Portărel, Indescifrabil

Nr. 1260 din 15 Ianuarie 1941.

Radio - Teatru - Cinema

RADIO

Vineri 17 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
1875 m. 160 kHz. 150 kw.
RADIO BUCUREȘTI
(823 kHz) — 12 kw.

POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m. 9260 kHz. 2 kw

13.15: Ora; Cota apelor Dunării și a bărei Sulina; Informații artistice și sportive.
13.20: Concert de prânz. Orchestra Radio.
13.50: Serviciul de știri germane.
14.00: Continuarea concertului Orchestrei Radio.
14.30: Radio-jurnal (II).
14.30: Continuarea concertului Orchestrei Radio.
15.00: Jurnal cultural.
18.00: Ora militară «Româno-Germană».
19.45: Ora; Ecouri vânătorești (discuri).
19.00: «De dincolo de mormânt», lectură.
19.15: Muzică românească d-na Lucreția Teodorescu-Munteanu.
19.45: Serviciul de știri germane.
20.20: Radio-jurnal (III).
20.20: «Werther», operă în 4 acte de Massenet (discuri).
După act. I: (21.05-21.18) Sport.
După act. II: (21.40-21.55): Radio-jurnal (IV).
22.50: Muzică de dans (discuri).
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană și franceză.

TEATRE

NATIONAL (Pasaj. Comoedia): «Icarii de pe Argeș».
STUDIO (Piața Amzei): «Ginerele d-lui Prefect».
LUPTA ȘI LUMINA (Str. Uranus): «Ginerele lui Hagi Petcu».
SARINDAR (Str. Sărindar): «Fritz și Frantz».
EXCELSIOR (Str. Sft. D-tru): «Vânzătorul de păsări».
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comoedia): «Suflet candriu de papugiu».
ROXY, TEATRUL TUDOR MUȘATESCU (Str. Lipscani): (Premiera) «Totul pentru doamne».
TEATRUL MUNICIPAL «I. L. CARAGIALE» (Str. Schitu Măgureanu): «Invierea».
SAVOY (Cal. Victoriei): «Curaj Tănase».
TEATRUL RELIGIOS (Str. Academiei): «Infernul lui Dante».

CINEMATOGRAFE

ARO: Bal paré, cu Elsa Werner și Pal Hartmann. Jurnal nou, complectare.
SCALA (B-dul Brătianu): «Tragedia Imperială», cu Harry Baur și jurnal nou.
CAPITOL (Bd. Elisabeta): «O viață întreagă» cu Paula Wessely, jurnal U. F. A.
REGAL (Bd. Elisabeta): «Umbra trecutului» cu surorile Lane; și jurnal nou U. F. A.
PALAS-BOULEVARD: «Pericolul roșu» cu Henry Fonda și «Holywood Hotel» cu Dick Powell.
SELECT: «Inima unei regine» cu Zarah Leander și jurnal nou U. F. A. Nr. 486.
FRANKIN: «Frou-Frou» cu Louise Rain r și «O familie Trăznită».
OMNIA: «La răscruce de vânturi» și «De ce nu mă iubești».
FORUM: «Primul Bal» cu Deanna Durbin și «Invitația la Dans».
TRIANON (Bd. Elisabeta): «Soimanas» cu Heidemaire Hatheyer și jurnal nou.
ARPA: «Călărețul misterios X. 94», și jurnal.
ROXY (str. Lipscani): «Căpitanul de poștă» cu Heinrich George, și jurnal.
ELISEE (tr. Doamnei): «Dragoste în Mi Bemol cu Paul Hoerbiger și orchestra de muzicuțe Haidin.
BIRUINȚA: «Razia» cu Walace Bery și «Proscrisul» cu Wagner Baxter.
AMERICAN: «Primul Bal» cu Deanna Durbin și «Ducele de West Point».
MIORIȚA: «Turneul lui Jean Gabin și «Orașul Blestemaților» cu Errol Flynn.
MARCONI: «Diamantele sunt periculoase», «Trunfienanții din Rio» și trupa de reviste M. Nedeianu și M. Bejan.
MARNA: «Iadul Ingerilor» cu cei șase copiii ai străzii, «Elisabeth și Essex» cu Erroll Flynn și trupa de reviste Titi Mihăilescu.
VOLA-BUZEȘTI (Buzești): «Condottieri» cu Louis Trenker, jurnal și complectare.
NISA (Intr. Zalomit): «Cavalcada fantastică» și «Cântecul deșertului».

Reportagii de actualitate, pagini de literatură, curiozități, actualități fotografice din țară și străinătate, instantanee rare, modă, cinematograf, teatru, sfaturi practice, humor, o pagină pentru copil, iată ce găsiți în excelenta publicație

Ilustrația
SAPTAMANII

Cereți în fiecare Sâmbătă chioșcarului Dvs., cea mai interesantă revistă ilustrată.

Ilustrația
SAPTAMANII

24 pagini tipărite la Tiefdruck, Lei 10.—

Dela colegiul farmaceutic

Comisia Interimară a Colegiului General Farmaceutic aduce la cunoștința tuturor farmaciștilor români creștini, neproprietari, cari nu au trimis până în prezent datele cerute prin comunicatul din 29 Oct., 1940, să comunice de urgență pe adresa Colegiului General Farmaceutic, din Buc. str. Pitar Moșu Nr. 6 et. II următoarele: numele și pronumele; adresa actuală; data când au obținut libera practică (publicația în Monitorul Oficial; locul unde funcționează (stat, farmacie publică, de spital, laborator, depozit, etc.).

Cei fără serviciu vor comunica numai datele dela punctul 1, 2 și 3.

INFORMAȚIUNI

Duminică 19 Ianuarie 1941 ora 11 și treisferturi la Casa Studenților din Calea Plevnei No. 61 bis, Președintele Uniunii Studenților Creștini Români, d. Viorel Trifa va fixa într'o cuvântare poziția «Studențimii Române față de noua Europă».

*

Teatrul Municipal «I. L. CARAGIALE» din B-dul Schitu Măgureanu Nr. 1 (telef. 4.60.66) reprezintă în fiecare seară la orele 8.30 precis, Capodopera lui Tolstoi «INVIEREA», Capodopera lui Tolstoi se bucură de o interpretare considerată elogios de critica dramatică și răsplătită cu ropote de aplauze la scenă deschisă.

*

In învățământul liceelor militare și anume la școala elevilor muzicanți militari București, sunt vacante 2 locuri de profesori ajutori pentru specialitățile: limba franceză și matematici.

*

„D-rele și D-nii studenți dela Farmacie cari au examene restanțe și doresc să le dea în sesiunea Februarie 1941, se pot înscrie la decanatul facultăți, între 25—30 Ianuarie a. c., specificând examenele la care doresc să se prezinte.

Examenele vor avea loc în zilele de 20, 21, și 22 Februarie 1941".

*

S'a primit pe ziua de 1 Ianuarie 1941 demisiunea d-lui Luiz Silveira din postul de consul general onorific al României la Săn-Paolo (Brazilia).

*

Mâine Sâmbătă 18 Ianuarie 1941, pentru întâia dată dela redeschiderea Străvechei Mânăstiri a Mitropolitul Ioanichie Stavropoleos, se sărbătorește cu mare pietate creștinească ziua Sfântului Atanasie cel Mare — al doilea hram al acestei Biserici.

Serviciul divin al Sfintei Liturghi arhierească se oficiază la orele 8—12 dimineața, de Inalt prea Sfințitul Mitropolit Gurie al Basarabiei, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

*

Comisiunea XX-a pentru studiul bolilor infecțioase ține ședința ordinară Sâmbătă 18 Ianuarie 1941 orele 21 în sala de Consiliu a Direcției Sanitare a Municipiului București. Toți camarazii medici, membri ai aceste comisiuni, sunt rugați să fie prezenți.

*

In cadrul conferințelor organizate de Societatea Studenților Academiei de Arte Frumoase, prin secția de Studii și Documentare, Duminică 19 Ianuarie ora 18, va vorbi în Aula Fundației Carol I-iu pictorul Alexandru Basarab despre: *Viața legionară, izvor de creație.*

*

Membrii Asociației foștilor elevi ai școalei fiilor de militari ai gimnaziului și liceului militar Craiova, sunt rugați să participe la consfătuirea ce se va ține Sâmbătă 18 Ianuarie a. c., orele 16, la sediul Asociației din strada Lipscani Nr. 110, etajul IV.

*

D. Turcu Nicolae, comisar șef cl. I la Inspectoratul regional de poliție Suceava, a fost îndepărtat din serviciu pentru neprezentare la post.

*

Prețurile maximale la unt, brânză, penteleu și lapte, actualmente în vigoare, au fost prelungite până la 15 Februarie 1941.

*

Domnii membrii ai comisiunei a 16-ea pentru studiul tuberculozei ca boală socială, sunt rugați a lua parte la ședința care va avea loc Vineri 17 Ianuarie 1941, ora 21 în localul Ligii Națiunilor contra tuberculozei.

*

D. gen. Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a semnat un decret, prin care d. Constantin Karadja își continuă funcțiunea de consul general al României în Berlin.

*

Colegiul medicilor aduce la cunoștința domnilor medici creștini că sunt invitați a se prezenta de urgență la sediul colegiului din str. Romană nr. 8 (Blocul AGIR) pentru a completa formularele necesare întocmirii tabelului cerut de ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, direcția mobilizării ONT și AP.

*

Astă seară Vineri 17 Ianuarie ora 6 d. a., va avea loc seară de rugăciune la biserica Dichiu. După oficierea acatistului, preotul Nae Rădulescu va vorbi despre «Renașterea sufletească».

*

D. V. Vasiliu, director în ministerul finanțelor, a fost numit cenzor din partea Statului pe lângă Soc. Națională de Gaz Metan.

Trei ani închisoare pentru omor din imprudență

In seara zilei de 28 Noembrie 1940, orele 19.40 un autocamion aparținând armatei, venind cu viteză mare și cu luminile stinse, a lovit din spate coloana de elevi a unui liceu militar, care era în drum spre locul unde urma să se servească masa, omorând pe 2 dintre elevi și rănind pe alți 14, dintre care 3 mai grav.

Autocamionul era condus de soldatul șofer Stănicel Dumitru, care se fla în stare de ebrietate.

Fiind trimis în judecata Tribunalului Militar, soldatul Stănicel Dumitru a fost condamnat la maximum pedepsei prevăzută de art. 467 c. p. (omor prin imprudență) adică la 3 ani închisoare corecțională și 5000 lei amendă.

Ghidul Comerțului Românesc

O soartă mai bună se deschide Comerțului Românesc

Români! **Comercianți, industriași și consumatori, puneți umăr la umăr, pentru a înfăptui un comerț curat românesc.**

„Buna Vestire" a deschis lupta, înrolați-vă în rândurile ei.

Accesorii pentru automobile
Gh. N. Stănciulescu, Bd. Tache Ionescu 3 (Lido) telefon 3.45.71.
Ioan C. Moldoveanu, Calea Victoriei 105. Telef. 3.76.46.

Articole fotografice
Bilinski Martin, articole și laborator pt. fotogr. amatori, Cal. Victoriei 38. Tel. 4.54.15.
«Universal Foto» Ion I. Alexandrescu, Str. Academiei Nr. 2. Telef. 5.60.31.

Ateliere fotografice
Foto «Biruința» Popescu și Garabet, Calea Rahovei 248.
Foto «Virginia», N. Popescu și Eli zarov, Calea Griviței 253.

Articole de sport
I. Burlănescu, Galeriile Blanduziei, 7.
Victor Stănescu, Bd. Brătianu telefon 4.54.92.
«Vivi», Petrescu, Brezoianu 7, telefon 3.73.35.

Articole de voiaj și genți de damă
Constantin Trilan, Sf. Niculae Șelari 12, telef. 3.43.84.
«Valiza», A. Șerbănescu, Colței 17, Șelari 12.
Tănăsescu, Victoriei 95, telefon 3.85.91.

Agenți — vânzări de mobile urbane și rurale
Alex. Stănciulescu, Izvor 2.

Articole de menaj
Nicolae Comănescu, Piața Sf. Anton No. 22 (Hala de flori).
«Vesela» Mircescu Ștefan, strada Banu Mărăcine 2.
Constantin Ionescu, Str. Academiei Nr. 24. Telef. 4.65.72.

Atelier de mobile
Ungureanu Anton, atelier de mobilă fină Strada Balta Albă 38 (prin Vergului) telefon 5.00.70 în d. P. Niculescu.

Argintărie și obiecte bisericești
Constantin P. Mateescu «Unirea», Str. Carol Nr. 9. Telef. 4.78.50.
Nicolae și Traian Dobrescu, str. Carol 44.

Aparate radio, materiale electrice, articole sport
«Auto Moto Velo», A. Andreescu, Calea Griviței 166. Telef. 37.96.3.
«Electro Bucium», Calea Griviței 103. Telef. 4.47.13.
«La Italianu», A. C. Gavril, Calea Griviței 259 A.

Blănării
Andrei Farcaș, Bd. Carol I. 16.
Ioan Petrescu, Str. Louis Barthou No. 14 (fostă Biserica Enei).
Costică Mihăilescu, Colței No. 44 bis.

Birouri de copiat acte
Alexandru Stănciulescu, Izvor 2.

Bombonerie
Bomboneria «Domnița Ileana», B-dul Elisabeta 30.

Coloniale
Boghici & Duca, Griviței 302, telefon 3.22.00.
Marin Botea-Mellpo strada Mareșal Prezan 20 (Colentina).

Coloniale, fierărie, vopselărie.
Marin G. Stoenescu, Calea Rahovei 185, Telef. 3.45.00.
«La Nicu», N. Prisăceanu, Cal. Rahovei 385, Telef. 3.00.34.

Croitorii bărbătești
Gheorghe Mihăilescu, Doamnei 15.
Titi Georgescu, Lipscani 57.

Ceasornice — bijuterii reparațiuni
Ștefan Dragomirescu, Brezoianu 13, tel. 4.99.73.
Fetache Gheorghe & Const. Zamfirescu, Șos. Colentina Nr. 2 (Barea Moși lor), Tel. 2.14.54.
«Zenith» ceasornicărie, Stamate Rădulescu, str. Apolodor 2. Telef. 3.41.94.
Gheorghe Ionescu, Bul. Elisabeta 2. Telef. 4.41.66.

Confecțiuni
Cooperativa Textile, îmbrăcăminte, furnituri de croitorie și stofe, engros strada Blănari 16, endetail București.

Doguri
St. Petrescu, Piața Dr. Botescu 14, telefon 4.15.14.

Drogherii
Dionisie Teța, Doamnei 12 bis.
Jean Arsenescu, Victoriei 122, telefon 3.35.52.
D-tru Garibaldi, Lipscani 24, Telef. 4.11.28.
Grigore Balolă, Bd. Elisabeta 38, telefon 3.02.36.
Gușa Cioangă, Lipscani 43, Telef. 3.74.04.
Virgil Popa, Cal. Victoriei 63, Palatul Mira. (Lângă cofetăria Nestor) telefon 3.54.13.

Electro Tehnice
Ing. Gh. Crețu, Regală No. 18, telefon 3.25.04.
Anton Aritonovici, Calea Victoriei 122.
Nicolae Gh. Comănescu, Piața Sf. Anton No. 22 (Hala de Flori).

Florării
Florăria «Palmier», Marin D. Mihail, Piața Cogălniceanu No. 8 A telefon 3.33.65.

Fabrici de încălțăminte
Grigore Alexandrescu — Gralex, Splaiul Unirei 96, București.

Fabrica de cafea
«Cafea amiral» Gheorghe Moraru, Str. Carol 33, Telef. 5.86.09.

Furnituri de croitorie și manufactură. En gros. En detail.
Frații Stan și Chițu Păunescu, strada Oituz 19—21, Telef. 5.60.62.

Furnituri de mode.
Frații Teodor și Ariton Bogdan, str. Doamnei 17, Telef. 4.15.44.

Geamuri, oglinzi și rame
Tudor Iancu, geamuri, oglinzi și rame Str. Teodor Speranța 1, Tel. 3.78.49.

Galanterie bărbătească și de damă
«Bazarul Nou» Niculae Niculescu, Str. Carol Nr. 58.
«Cuibul nostru», Ion Medianu, strada Lipscani 41, Telef. 4.55.03.

***Incălțăminte:* comandă și gata**
Arghir Constantinescu, Lipscani 44, telefon 4.61.88.
N. & G. Dobrescu «Florida», Ștefan cel Mare 250.
Constantin Carabela, Bd. Elisabeta 10.
Vasile Carabela, Academiei 1.
«La Sandu», Calea Victoriei 41.
Jean N. Dumitrescu, «Turnul de aur», Lipscani 54-56 telefon 3.35.36.
Niculae și Dumitru Savu, Vicotriei 25, tel. 3.47.37.
M. V. Turcu, Calea Victoriei 28, telef. 4.67.81.
Studio Anton, B-dul Elisabeta No. 56.
Intreprinderile Grigore Alexandrescu-Gralex, Oituz 19.
Intreprinderile Grigore Alexandrescu-Gralex, Moșilor 323.
Intreprinderile Grigore Alexandrescu-Gralex, Griviței 177.
Dinu și Prodea, Str. Academiei 16.
Gaston Mihăilescu și Nicolae Stroe, Calea Victoriei 122, Telef. 3.88.99.
«Alexe», Florea Alexe, str. Smârdan 28.

Imbrăcăminte pentru domni și doamne.
Iliescu și Bondoc, strada Șelari 11, Telef. 5.53.97.

Incălțămnte gata și comandă articole sport
«Pelac», A. Pelac, Calea Griviței 39.

Librării
Constantin Teodorescu, Calea Victoriei 29.
Cartea Românească, Carol 5, Moșilor No. 62.
«Librăria Academică», S. A. B., Calea Victoriei, în fața Teatrului Național.
Pavel Sacu, Victoriei 73, telef. 3.43.56.
Ionel Mihăilescu, Str. Doamnei 420, Telefon 3.34.70.

Lămpi de iluminat cu petrol
«Primaxim», Smârdan 41, telefon 5.63.34.

Lingerie
Dumitru Minela, Calea Griviței 107.

Marochinărie
Aurel Șuteu, Strada N. Bălcescu 6 telefon 4.34.44.

Mezeluri și brânzeturi
Mitică Dogaru, Calea Griviței 334. Tel. 4.02.82.

Mașini Agricole
«Semănătoarea» Calea Dorobanților No. 39, Telefon 2.05.65.

***Mode:* pălării de dame**
Lucreția Ionescu vis-a-vis B-ca Națională, Smârdan 13.
Mode Gheorghe Trifănescu, Lipscani No. 65.

Manufactură, încălțăminte, tricotaje, confecțiuni
«Balonul albastru», Temistocle și Ionescu, Str. Carol 62.

Manufactură, stofe bărbătești, galanterie, pânzărie.
D-tru Stoicescu & G. Gheorghiu, str. Sft. Niculae Șelari 25, Telef. 3.16.41.

Manufactură, galanterie, mărunțișuri
«La Rulajul», N. Stoenescu Ghețu, Calea Griviței 242.

Obiecte Bisericești
Pavel Suru, Victoriei 73, tel. 3.43.56.

Pălării bărbătești
Ștefan Basturescu, Brezoianu 24.

Pielărie și furnituri pentru cismărie
Gh. Alimănescu, Bărăției 12.

Placaje — Furniere
Alex. Popescu, Griviței 299.

Pânzeturi și albituri.
«Pânzăria Românească», Căciulescu, Petrescu și Tăselli, str. Bărăției 12 Telef. 5.29.48.

Restaurant
Vasile Ioniță, Calea Griviței No. 358

Sticlărie, Porțelanuri
Nicolae Gh. Comănescu, Piața Sf. Anton 22 (Hala de flori).

Sobe de bucătărie
Nicolae Gh. Comănescu, Piața Sf. Anton 22 (Hala de flori).

Stofe, mătăsuri, confecțiuni, tricotaje.
«Cerbul de Aur», Nicolae M. Ionescu Lipscani 66, Telef. 4.71.31.
Nicolae T. Popescu, str. Lipscani 6 Telef. 4.99.92.

Tipografie
Cartea Românească, Carol 5, Moșilor 62. sect. III Albastru.
Dumitru Andreescu, Calea Plevnei

Vopselării
Gheorghe N. Coman, Calea Rahovei No. 5 telefon 4.22.95.

Marele șantier al Țării

Materiile prime și promovarea economică a neamului

Directivele date pentru veac de Căpitan sunt împlinite zilnic prin străduință și trudă legionară. Realizări grăitoare - și înalte perspective pentru „mâine"

Interiorul depozitului de staniol din str. Cobălcescu 42

In gândirea Lui lucidă și [illegible], Căpitanul a întrezărit, cu mulți ani în urmă, soluția reconstrucției noastre economice: materia primă.

Aceasta se petrecea într'o vreme când diriguitorii vieții noastre de stat se ocupau exclusiv cu procesul de CONSUMAȚIE a valorii, de consumație personală, luxurioasă și desfrânată, în timp ce PRODUCȚIA, producția de valori economice românești, ofensiva de creare a unei vieți economice eliberate de tirania nefastă a finanței semite, nici nu fusese măcar gândită.

Politicianul român avea alte preocupări. El trebuia să-și asigure cu orice preț și prin orice mijloace permanența postului de conducere și libertatea nestingherită a abuzului. El mai trebuia să-și asigure prada... și să se [illegible] cu [illegible] sume, prin indiferent ce subterfugii și sacrificii, pe pozițiile [illegible].

El mai trebuia să ducă uriașa lui luptă împotriva tineretului care cerea să elibereze neamul; această luptă surdă împotriva adevărului și a dreptății, politicianul român avea a o duce prin toate mijloacele. El era deci foarte ocupat.

Mișcarea Legionară a fost și de data aceasta în frunte. Ea a fost aceea care a pornit bătălia.

Ea a câștigat-o, din prima clipă, moralicește. Ar fi câștigat-o până la urmă integral, dacă nemernicia foștilor guvernanți n'ar fi lovit fără milă în legionari și în opera lor, abia începută.

Fierul vechiu — fundament pentru o lume nouă!..

La 15 Septembrie 1937, Căpitanul a lansat marele Lui apel pentru strângerea fierului vechiu.

Inițiativa a fost primită cu nedumerire de unii, cu scepticism de alții cu ironie de cei mai mulți dintre dușmani.

Un an mai târziu Mussolini ordonă strângerea fierului vechiu în Italia; guvernanții noștri în timpul prigoanei, dau ordin organizației humoristice «Străjeria» să colecționeze fier vechiu. Tardivă și neoperantă «inovație», fiindcă tot ceeace este imitație și superficialitate cade apriori.

Fierul vechiu, așa cum a văzut Căpitanul, are de jucat un rol imens în lume. Cu ajutorul fierului vechiu s'au înarmat State și cu ajutorul aceluiaș fier vechiu Germania s'a transformat într'o formidabilă uzină de armament.

Legionarii au ascultat glasul Căpitanului, chemarea Lui din 15 Septembrie 1937:

«Iubiți Camarazi,

«Noua unitate legionară comercială și-a început înaintarea pe drumul comerțului, chiar din prima zi. In curând vor lua ființă, după un plan bine stabilit, mai multe întreprinderi de comerț din Capitală și în alte orașe. In afară de coloniale se studiază comerțul de [illegible] și cherestea. Aici legionarii mai mult ca oriunde vor sta față în față și își vor măsura puterile cu furia jidovească. Lupta se va da în văzul întregei nații românești. Adversarul iar fi răpus în [illegible] [illegible] ii va apare în față le [illegible].

In această uriașă încleștare care vine după decenii de biruinți străine și înfrângeri românești — în care Românii și-au pierdut și pozițiile comerciale și curajul și [illegible] — avem nevoie de un pumn de capital. Suflet avem cât un munte. Corectitudine, Capacitate și Dreptate avem.

Pentru realizarea acestui pumn de capital trebue să recurgem la toate soluțiile.

Una din aceste soluții [illegible] acum.

Din cauza unor mari cereri, fierul de construcție s'a scumpit enorm. Intr'un an aproape cu o sută.

Odată cu aceasta, s'a scumpit și fierul vechiu. Fierul aruncat prin toate curțile țărănești, mâncat de rugină și considerat fără nici o valoare.

Pe acesta să-l adunați din toate satele, depe toate drumurile și să-l duceți spre depozitare la sediile județene. De acolo îl vom vinde. E aproape 5 lei kilogramul. Nu uitați că noi suntem mulți și, vom putea adunând mai multe milioane de kilograme.

Celor ce vor zice: «Cu aceasta vreți voi să biruiți marele capital jidănesc?» Le răspund: a mai biruit ea, unția românească, numai cu sufletul din ea și cu un pumn de fier, armate nebiruite, armate pe care lumea întreagă le credea de nebiruit.

Deci fierul vechiu va fi adunat de toate cuiburile legionare și transportat la sediile județene până la 15 Decembrie.

Șefii de județe vor delega în fiecare oraș câte un legionar cu depozitarea materialului adunat».

Truda legionarilor — patrimoniu și sursă de venituri a regimului despotic...

Ce a urmat se știe: Legionarii în harnic și voios albinărit au strâns în grabă în numai câteva zile sute de mii de kilograme de fier vechiu, multe sute de mii... S'au strâns milioane. Dar nu s'au strâns atât cât se putea strânge. A început faza cea mai cumplită a tiraniei. Restaurantele legionare închise, atelierele idem, materialele strânse de legionari confiscate, fierul vechiu străjuit de jandarmi...

Pentru a completa acțiunea începută, conducătorii politici de atunci au vândut prietenilor lor din industrie fierul vechiu și au încasat banii. Un al paradox care trebuia să fie trăit.

Mergem din rușine în rușine și din umilință în umilință.

Comandantul reia lupta Căpitanului!...

Inceputul de biruință dela 6 Septembrie 1940, găsește pe legionari gata de trudă pentru reconstrucția țării, gata de muncă așa cum au fost gata mereu de luptă și de moarte.

In 27 Octombrie 1940 d. Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare, numește pe comandantul legionar Mihail Jorjoaia, conducător al bătăliei materiilor prime.

Bătălia materiilor prime fusese declanșată.

Ea era situată pe liniile fixate de Căpitan odată cu constituirea primului «Batalion al comerțului legionar», având, ca și atunci «misiunea de a recuceri, metru cu metru, pozițiile economice pe care neamul nostru le-a pierdut».

Comandamentul materiilor prime instituit în Octombrie 1940 își precizează dela început obiectivele:

— strângerea tuturor materialelor folosite, vechi și inutile deținătorilor;

— prelucrarea și punerea în stare de folosință a materialelor și instalațiilor vechi;

— comercializarea materiilor prime rezultate din prelucrarea materialelor strânse;

— exploatarea și valorificarea materiilor prime neîntrebuințate astăzi în economia românească;

— punerea la dispoziția industriei naționale a diverselor materii prime, cari astăzi lipsesc sau sunt aduse cu mari sacrificii din străinătate;

— pregătirea pe teren a legionarilor cari se vor dedica bătăliei economice a Mișcării, pentru acest sector de activitate prin trăire în educație aspră și în spiritul legionar al muncii pentru Țară și Legiune.

Organizarea bătăliei materiilor prime s'a făcut în condițiunile cele mai optime.

— Comandantul M. P. conduce întreaga acțiune, e pregătește și controlează execuția prin Statul Major M. P.

— Colectarea materiilor prime se face prin organele executive: Centrele de colectare județene.

— Prelucrarea materiilor prime se face prin Centrele de prelucrare create după criterii nu geografice ci economice.

— Centrele de comercializare se organizează sub formă de oficii pe regiuni economice și se subdivid în agenții locale.

Pregătirea și execuția ordinelor date de Comandamentul M. P. o face Statul Major care cuprinde secțiile:

1. Organizarea și studii tehnice.
2. Organizarea și studii economice-financiare.
3. Depozite și transporturi.
4. Bătălia fierului și metalelor.
5. Bătălia textilelor.
6. Bătălia oleaginoaselor.
7. Diverse alte materii prime.
8. Secția de coordonare generală și secretariatul.
9. Propaganda.
10. Administrația.

Neamul a fost prezent...

La chemarea Comandantului neamul a răspuns. A fost prezent. Legionarii și prietenii au venit cu tot ceeace au avut, au găsit sau au putut strânge, pentru a alimenta uriașa bătălie. Cuiburile au pornit între ele o adevărată concurență, o febrilă întrecere pentru a aduce un cât mai mare și prestigios aport...

In diferitele centre de depozitare a materiilor prime, s'au putut contabiliza până acum cantități excepționale și cifre menite să ne încălzească inimile și să ne dea certitudinea de biruință a bătăliei.

Bătălia materiilor prime este încă, putem spune, la început.

Dar drumul pe care ea o pornit drumul fixat de Căpitan, este, trebue să fie, pentru noi, pentru neamul întreg, îndemnul permanent către măririle cari au să vină și cari numai prin munca și prin jertfa noastră de fiecare zi, vor putea deveni glorioase realități...

Căpitanul ne-a indicat drumul. Comandantul a reluat lupta întreruptă de prigoană.

Să-i urmăm.

250 vagoane fier vechiu

Bătălia fierului vechiu a fost declanșată în momentele cele mai grele pe cari le parcurgeau fabricile noastre, din pricina lipsei acestui material. Import nu se poate face. In celelalte țări cum ar fi de pildă Germania și Italia, s'au făcut apeluri la populație și s'a răspuns cu mult elan.

La noi n'a fost nevoie de acest lucru. Mormanele de fier ce zac de secoli prin stațiunile de cale ferată, prin curțile diferitelor instituțiuni publice și prin jurul caselor fiecăruia dintre noi, nu așteptau decât să fie strânse. Ca la un semnal, furnicarul de elemente legionare au împânzit țara și în mai puțin de două luni de zile, depozitele de materii prime ale Centrelor și Subcentrelor sunt arhipline.

Din datele puse la dispoziție de d. comandant legionar Mihail Jorjoaia, comandantul Materiilor prime rezultă că până în prezent au fost strânse circa 250 vagoane de fier vechiu.

Pe măsură ce se vor găsi mijloace de transport, întreaga cantitate de 250 vagoane va fi predată uzinelor Reșița și celorlalte fabrici de armament.

Un vagon de păr de porc

Părul de porc, această materie primă cu totul nesocotită de gospodarii noștri, mai ales la sate, a fost redat astăzi celor mai utile întrebuințări.

Bătălia acestei materii prime fiind organizată până în cele mai mici amănunte, făcându-se apel la țăranii noștri și la elevii școalelor primare și secundare, Comandantul Materiilor prime dispune astăzi de un vagon păr de porc ce va fi redat fabricelor de perii, bidinele, plus, frânghii, fiind scutiți în mod acesta de importul acestei materii.

Sute de vagoane de hârtie maculatură vor fi prelucrate în fabricile de hârtie

Comandamentul Materiilor prime a sesizat acum o lună de zile, o altă bogăție care se pierde în zadar. E vorba de hârtia veche, scrisă, ruptă, maculatura, care abundă prin birouri, într'un cuvânt pretutindeni.

Camioanele Comandamentului nu mai prididesc să care enormele cantități ce s'au strâns în întreaga țară. Aproximativ s'au strâns până astăzi 150 vagoane și se speră că până la sfârșitul lunei Februarie să se realizeze cantitatea de 400 vagoane.

Un material scump: cauciucul.

Din cauza evenimentelor internaționale, importul de cauciuc a scăzut simțitor, fără a mai aminti de faptul că este scump.

Depozitul din Capitală al Materiilor Prime dispune astăzi numai după câteva săptămâni de activitate, de o cantitate de 10.000 kgr. cauciuc, în afară de cele aflate la centrele și subcentrele din provincie. Bătălia cauciucului este în plină desfășurare și se scontează strângerea unor cantități cari, prelucrate, vor soluționa necesitățile pieței.

Din jir se extrage un ulei superior

Puțini sunt aceia cari știu că din jir se extrage unul dintre cele mai superioare uleiuri. Deasemeni din ghindă se extrag materii tanante pe cari, de cele mai multe ori, pentru necesitățile fabricelor noastre de tăbăcărie, le importăm din străinătate.

Pădurile noastre produc din abundență jir și ghindă, însă nimeni nu s'a gândit la utilitatea lor. Odată căzute din copaci, putrezesc până la cealaltă recoltă.

Deși anunțată târziu, Bătălia jirului și a ghindei a dat rezultate bune. In regiunile forestiere se găsesc depozitate cantități ce depășesc cifra de 10.000 kgr.

2000 lei kgr. de staniol

Foițele de staniol ce acoperă dulciurile, ce învelesc figurile scumpe și se ambalează sticlele cu băuturi fine, constitue una dintre bogățiile cele mai mari cari se pierd. Am vizitat depozitul Materiilor Prime unde sunt așezate pachețelele cu staniol și din explicațiile date de camarazii ce ne însoțeau aveam impresia că ne găsim în interiorul unui magazin de bijuterii. Un kgr. de foițe de staniol costă, nici mai mult nici mai puțin decât 1800—2000 lei. Și depozitul este destul de bogat, numai cel din Capitală dispune de o cantitate de 100 kgr., fără a mai aminti de aportul centrelor și subcentrelor din țară.

Cinci vagoane de sdrențe

Un preț deosebit s'a pus pe sdrențele de bumbac, in, cânepă, lână, mătase, cari se ard, se prăpădesc, fără ca să ne dăm seama că ele constitue o mare bogăție irosită, din necunoaștere și din lene.

S'au strâns până acum circa 5 vagoane de sdrențe și dat fiind lipsa materiilor prime la fabricile de textile, aceste cantități sunt menite a le reda activitatea, în felul acesta fiind cruțați de șomaj mii de lucrători.

Aproape pentru întreaga cantitate s'au și găsit cumpărători.

Bătălia oaselor

Câte milioane nu se pierd anual prin aruncarea oaselor cu atâta ușurință. Oasele se întrebuințează la fabricarea săpunului, glicerinei, unsorilor, a negrului animal, cleiului, gelatinei, îngrășămintelor chimice pentru agricultură și viticultură. Necesitățile anuale ale industriei românești sunt de circa șase milioane kgr. oase.

Pentru acoperirea acestei cantități, fabricile sunt nevoite să recurgă la import.

Prin Bătălia oaselor se urmărește evitarea importului printr'o colectare rațională întreprinsă cu dârzenie și perseverență.

S'au strâns până acum peste 50.000 kgr., bătălia fiind în toiu.

In campania din Primăvară se vor creia noui materii prime.

Conducerea materiilor prime va da o mare extensiune unor noui materii prime cari până acum n'au fost considerate ca atare, s'au nu au avut căutare.

Astfel sângele, frunzele de cartofi, papura, trestia, sâmburii decorticați, ghinda, jirul, sâmburi de fructe, sămânța de dovleac, sâmburi de struguri, sămânța de tutun, cauciucul, germenele de porumb etc.

Cine s'a gândit să dea sângelui vreo întrebuințare? Și totuși sângele de animale care se varsă pretutindeni, are o mare importanță ca materie primă. Este foarte căutat de industriile pentru fabricarea îngrășămintelor chimice pentru terenurile agricole și pentru zootehnie, pentru hrana păsărilor și animalelor.

Intenția Mișcării Legionare este să organizeze utilizarea acestei materii — prime — și s'o dirijeze către industriile existente. Sângele este foarte mult cerut la export. Avem chiar oferte ca în locul lui să obținem bumbac.

Din germenele porumbului se poate extrage un ulei superior uleiului de ricină.

Prin tăierea papurei și a trestiei, în care țara noastră este foarte bogată se dă de lucru muncitorilor noștri și în loc să fie expediată peste hotare, dimpotrivă poate fi prelucrată la noi, câștigul revenind muncitorului român.

Din fibra de papură se poate face cea mai fină sfoară, putând înlocui sfoara de Manila și iuta. Câte nu se pot face la noi în țară. S'a gândit cineva serios, până la Mișcarea Legionară, să se întrebuințeze tot ceeace ni se părea demn de aruncat sau o povară prea supărătoare?

Nimeni. Toate bătăliile de acum ca și cele viitoare au un caracter nu numai educativ dar și național. Când fiecare se va deprinde să nu mai risipească, să adune ori ce rămășiță, însfârșit să înțeleagă că toată această muncă nu o face în zadar, ci pentru el, pentru buna stare a țării și a lui, atunci și România va fi o țară bogată și puternică.

Gh. G. și A. I.

Oboseala, indispoziție, dureri de cap și la încheieturi - atunci gripa nu mai e departe. Firește, în acest caz, trebuie să stați în pat și să chemați medicul. Intre timp luați două tablete de Aspirin. Cereți însă neapărat TABLETE și luați seama la crucea „Bayer", ca să obțineți în adevăr Aspirin.

TABLETELE

ASPIRIN BAYER

VERITABILE NUMAI CU CRUCEA »Bayer«

Conferința d-lui prof. Mihail Manoilescu despre „Problemele statului legionar"

In sala «Dalles», d. prof. Mihail Manoilescu a ținut eri după amiază la ora 18, conferința d-sale despre «Problemele statului legionar».

«Totdeauna, în toate țările și mai ales la noi, exista o minoritate conducătoare, numită Stat și una guvernată, numită țară.

Când Statul nu e rezultatul voinței însăși a poporului și a simpatiei sale, el e în urmă față de țară ba chiar într'un continuu divorț. Disensiunea aceasta o poate înlătura numai un stat născut din voința însăși a națiunii așa cum e cel legionar. Una din marile probleme ale statului legionar e deci împăcarea cu țara și liniștea dezacordului provocat de regimurile anterioare.

Ca regim constituțional, România cunoaște trei perioade: 1) dela 1866 la 1923; 2) dela 1923 la 1938 și 3) dela 1938 până în ziua de azi.

Inainte de acest regim constituțional și de regulamentul organic, înainte chiar de epoca fanariotă, Statul avea un caracter tradițional. Cerea ostași puțini și numai când trebuia, — biruri puține și corvezi puține — în schimb oferea și puțin. Iar organizarea economiei interne o făceau boerii. Dar boerii noștri erau funcționali, titlul lor nu era nobiliar — ei nu moșteneau nobila, ci ea era legată de funcția sau moșia pe care o aveau. Pierdeau funcția sau moșia, pierdeau și titlul.

Statul era pe atunci un stat minimal, — așa dar patriarhal, a cărui lozincă era de a lăsa oamenii în pace. Ca o consecință a acestor principii, rezultă o mare autonomie locală. Din Descriptio Moldaviae, a lui Dim. Cantemir, reiese clar această autonomie locală, acest istoric cult și patriot, pomenind de republici ca a Vrancei — ca autonomie locală destul de mare.

Intr'o admirabilă revistă legionară, «Rânduiala» unde s'au expus cele mai minunate idei legionare, se găsește și ideia că spiritul român, e un spirit obștesc. Statul românesc prin muncile colective, prin clacă, și în sfârșit prin toate muncile executate în comun, dovedește acest spirit obștesc, brutal contrazis de importul ideilor bonjuriștilor pașoptiști.

In România — spre deosebire de Occident, unde Biserica nu are nimic comun cu Statul — Biserica e caracterizată, tocmai printr'o vie aderență la Stat. Deși rolul bisericii în statul național-legionar, nu e obiectul expunerii de față, totuși se pot preconiza unele idei, socotite poate prea îndrăznețe — cum ar fi bună oară, încredințarea divorțului și a rezolvării lui, unor instanțe bisericești.

După această epocă patriarhală urmează epoca fanariotă, care a fost o epocă mai luminoasă în privința unor anumite reforme sociale. Fanarioții, oameni culți, îmbibați cu idei occidentale au căutat desființarea unor nărăvuri autohtone, dar foarte puține reforme — chiar binevoitoare ca intenție — au reușit. Unul din Mavrocordați a desființat «ploconul» ce se aducea de către populație, demnitarului investit într'o anumită funcție. Până atunci «ploconul» era legal recunoscut. Numai că intenția aceasta bună a avut o urmare cu totul neașteptată: demnitarii cărora li s'a luat dreptul de a primi plocoane și li s'a dat în schimb salariu fix, primeau clandestin și ploconul...

Așa că deși fanarioții au venit cu reforme liberale, ele n'au folosit țării.

Liberalismul din România după epoca fanariotă, e caracterizat prin trei constituții, de cari se pomenea și la începutul expunerii. Alături de burghezia ce s'a desvoltat sub oblăduirea Constituției dela 1866, a existat și o pseudo-burghezie: prima burghezie, e caracterizată prin acumularea de averi, a doua prin **slujbulițe**. Tineretul legionar burghez, nesocotind primejduirea averii și a slujbei, a luptat vitejește pentru o ideie, dând dovada unui tineret burghez eroic, iar nu laș.

Cât de neadaptabile și de neadaptate au fost formele de civilizație importate la noi dela liberalismul apusean, ne-o dovedesc nu numai comediile lui Caragiale, dar chiar faptul neasimilării lor de către populație, până în ziua de azi. De altfel marii scriitori ai acestui neam, un Eminescu, un Carp, un Caragiale, au fost în permanent conflict cu forma statală din timpul lor.

Iar războiul mondial a ilustrat mai bine, disensiunea dintre Stat și Țară.

Statul ne-a dat dezastrul dela Turtucaia, iar țara o splendidă pagină de istorie încadrată de numele: Mărășești, Mărăști, Oituz, etc.

Dela 1923 încoace nu mai e un regim constituțional ci un regim *confuzional*».

Despre Constituția dela 1938, nici nu mai e nevoie să pomenim.

Statul legionar nu are nevoie de legi logice. Statul legionar, spre a împăca diversiunea ce există între Țară și Stat — diversiune creiată de precedentele eschibițiuni guvernamentale — are nevoie poate mai mult de legi empirice decât de legi logice.

Dar regimul legionar va realiza și această minune a împăcării, căci revoluția realizată sub ochii noștri trece de limitele unei simple acțiuni omenești. In sensul acesta și pentru o nouă Românie Mare, — încheie d. prof. Manoilescu — să avem veșnic în minte dictonul latin «*Carthago delenda est*».

Adânc îndurerații: Marioara soție, Tica și Tantzy fiu și noră, Tanța și Vanghele Antonie, fiica și ginere, Nela și Mitus fii, Rita, Oița și Victor surori și frate, împreună cu familiile înrudite, anunță încetarea din viață a mult iubitului lor.

Nicolae Banu

Controlor C. F. R.

decedat în ziua de 16 Ianuarie 1941, în vârstă de 54 ani, după o scurtă și grea suferință.

Inmormântarea se va face Sâmbătă 18 Ianuarie 1941 la Cimitirul Sf. Vineri cortegiul funebru pornind la ora 14 dela locuința defunctului, din str. Nicolae Filimon No. 25.

Maria Apostolescu mamă, Lucia, Ana și Eugenia surori, Oscar Popa Dumitru cumnat, anunță cu nemărginită durere parastasul de 1 an și 3 luni al scumpului și neuitatului lor fiu, frate și cumnat

Gheorghe C. Apostolescu

Comerciant

Comandant Legionar

omorît la 22 Septembrie 1939 în închisoarea din R. Sărat pentru dragostea și nestrămutata lui credință în Căpitan și Legiune.

Slujba religioasă se va oficia Sâmbătă 18 Ianuarie ora 10½ dim. la biserica Podeanu Str. Dorcei prin Cal. Crivița.

Poporul englez trăeşte neîncetat cu teama invaziei

Ancheta Comisiei navale a Senatului american

Războiul victorios al Axei nu poate fi primejdios Statelor Unite

Roma, 16 (Rador). — Revista LA VITA ITALIANA, in numărul său din Ianuarie, cuprinde, intr'o notă a directorului său, Giovanni Preziosi, o relatare a comisiei navale şi militare a Senatului american, in urma unei anchete la care au luat parte importante autorităţi militare şi technice cu privire la formulele imaginate de d. Roosevelt pentru a justifica politica sa in favoarea Angliei.

Comisiunea navală şi militară, care este cea mai inaltă autoritate militară din Statele Unite, a afirmat intre altele că teza unui pericol pentru America ca o cosecinţă a victoriei Axei asupra Angliei este bazată pe o eronată evaluare de fapte şi nu are nici un temei de ordin militar.

In consecinţă, comisia avertizează că Statele Unite nu ar trebui să se ocupe de afacerile europene, nici să-şi interesese finanţele in războiul in curs şi nici să-şi angajese industriile să furnizeze material de război ţărilor străine.

Documentul a fost ascuns poporului american şi nu a fost publicat de ziare.

Japonia alături de Axă reface Asia in cadrul nouei organizări a omenirii

TOKIO 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică:

După terminarea conferinţei avută timp de patru zile cu reprezentanţii tuturor cercurilor japoneze, prinţul Konoye, preşedintele consiliului de miniştri, va face o declaraţie, in numele guvernului japonez, asupra situaţiei generale a ţării, explicând totdeodată ţelurile naţionale ale Japoniei.

Cercurile politice japoneze afirmă că declaraţia primului ministru va sublinia in primul rând ferma hotărîre a Japoniei de a întemeia, — împotriva tuturor obstacolelor şi rezistenţelor—, o ordine nouă in Asia orientală, in cadrul nouei organizări a omenirii, alături de puterile Axei.

Poporul englez trăeşte neîncetat cu teama invaziei

BERLIN, 16 (Rador). — «Voelkischer Beobachter» se intreabă care este motivul pentru care, după retragerea glorioasă a englezilor dela Dunkerque şi după infrângerea Franţei, nu s'a produs invazia. Răspunsul la această intrebare, afirmă ziarul, va fi dat de germani la momentul oportun.

In discursul său in faţa lucrătorilor din industria armamentului, Fuehrerul a şi făcut unele aluzii la acest subiect.

Dacă invazia s'ar fi produs toamna trecută ea ar fi evitat englezilor suferinţele pe care le aduce războiul aerian in forma sa actuală, cu numeroasele sale atacuri, pe care Anglia le datoreşte d-lui Churchill.

Dacă invazia nu s'a produs toamna trecută, aceasta nu a îmbunătăţit nicidecum situaţia strategică a Angliei, care s'a înrăutăţit.

Poporul englez trăeşte neîncetat cu teama invaziei şi va trebui să continue a trăi astfel.

Ziarul se ocupă apoi de eventualitatea unei sporiri in viitor a inarmării britanice graţie Statelor Unite şi observă:

Nimeni nu poate subevalua potenţialul de război al Statelor Unite. Dar nimeni nu ştie din proprie experienţă mai bine ca noi cât timp trebue să treacă dela proectul pe planşetă până la producţia in serie. Englezii recunosc ei înşişi că până in şase luni ajutorul american nu poate fi apreciabil.

Crede oare Londra serios că noi vom lăsa să treacă nefolosite aceste şase luni? Ajutorul american nu este, in ultima analiză, numai o problemă de producţie, ci şi o problemă de transport, iar in viitoarele şase luni se va realiza cuvântul Fuehrerului: «Vom avea submarine neumărate».

Aurul a pierdut valoarea sa hotărîtoare pentru puterile Axei

BERLIN, 16 (Rador). — Corespondentul Agenţiei «Stefani» transmite:

Răspunzând propagandei engleze, care a răspândit svonul că Germania ar avea intenţia să pună mâna pe aurul din Africa de Sud, cercurile politice germane scot in evidenţă că englezii vizează prin această minciună un îndoit ţel, şi anume să arăte că Germania este o putere insufleţită de o sete nepotolită de cuceriri şi, in acelaşi timp, să dovedească că situaţia sa financiară ar fi primejduită.

Minciuna britanică dă la iveală preocuparea Angliei de a menţine marile dividende ale societăţilor englezeşti evreeşti.

Aurul reprezintă pentru plutocraţi şi pentru sateliţii lor materia primă indispensabilă sistemului lor economic.

Puterile Axei, dimpotrivă, dispun de o altă materie primă şi anume de impunătoarele energii productive ale naţiunilor respective, energii canalizate intr'un sistem social şi economic completamente nou şi in virtutea căruia aurul a pierdut de acum încolo valoarea sa hotărîtoare.

Italia a permis musulmanilor din imperiul său să meargă la locurile sfinte

ADDIS-ABEBA 17 (Rador). — Ştirea relativă la sosirea la Djedda a unui mare avion civil italian, având pe bord pelerini musulmani din Imperiul italian, a fost primită cu multă satisfacţie de toate cercurile arabe.

Se ştie că Italia, in cursul anului expirat, acordase toate înlesnirile pentru ca pelerinii musulmani din Etiopia să poată merge la locurile sfinte.

Imprejurările actuale speciale nu au împiedicat Italia de a lua iniţiativa pentru a da putinţă pelerinilor din Imperiul italian să se ducă la Meca.

Este de subliniat faptul că Marea Britanie, care se laudă că este o mare protectoare a Islamului, a refuzat să acorde pentru pelerinii musulmani garanţiile pe care Italia şi Germania nu au şovăit să le dea.

Aviatorii germani pregătindu-se pentru un raid contra centrelor englezeşti

DUCELE a inspectat spitalele italiene, aerodromuri şi uzine

ROMA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă că intre 13 şi 17 Ianuarie Ducele a vizitat diferite spitale militare, in care sunt ingrijiţi răniţii aduşi de pe frontul din Grecia.

Ducele a mai inspectat mai multe tabere militare, unde a primit defilarea trupelor şi cămăşilor negre. Însfârşit, Ducele a inspectat câteva aerodromuri şi stabilimente industriale.

Principele de Piemont, avansat la gradul de general de armata

ROMA 16 (Rador). — Cu prilejul înaintării Prinţului de Piemont la gradul de general de armată, Ducele a trimis telegrama următoare Regelui-Împărat:

«Monitorul Oficial cuprinde înaintarea la gradul de general de armată a A. S. R. Principelui de Piemont.

Rog pe Majestatea Voastră să primească expresiunea bucuriei armatei, care vede astfel nu numai premiată din nou vechea virtute militară a Casei de Savoia, ci şi cea mai bună exprimare a admiraţiei, recunoştinţei şi dragostei, pe care ea le poartă Augustului Principe».

Regele-Împărat a răspuns prin următoarea telegramă:

«Sunt deosebit de recunoscător armatei, ca şi Domniei Voastre, pentru sentimentele atât de călduroase adresate Casei Mele şi Mie însumi pentru înaintarea Fiului Meu la gradul de general de armată».

Copiii englezi sub 14 ani vor fi evacuaţi din Londra

AMSTERDAM 16 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

După postul de radio britanic, ministrul englez al sănătăţii publice, a ordonat prin decret evacuarea obligatorie a Londrei pentru toţi copiii englezi sub vârsta de 14 ani.

Valurile de răniţi greci veniţi de pe front distrug moralul poporului elen

ROMA, 16 (Rador). — Trimisul special a lui GIORNALE D'ITALIA trimite din Bitolia o interesantă corespondenţă, scoţând in evidenţă dificultăţile interne ale Greciei in urma teribilei uzuri de oameni şi armament, provocată de războiul contra Italiei.

Frontiera spre Iugoslavia, care fusese închisă in scopul de a nu lăsa să străbată adevărul asupra realităţii condiţiilor interne din Grecia, spune trimisul special italian, a trebuit să fie din nou deschisă spre a permite trecerea aprovizionărilor, de care Grecia are o nevoe enormă.

După ştirile, care sosesc totuşi din Grecia rezultă că dezagregarea rezistenţei morale a poporului grec se datoreşte in primul rând sosirii unor mari delasamente de răniţi, cari, in curând, nu s'a mai ştiut unde să fie adăpostiţi.

La Salonic şi alte oraşe, autorităţile militare, când spitalele au fost pline, au procedat la rechiziţionarea vilelor pentru a adăposti unii răniţi in ele şi, când rechiziţionarea nu a mai fost posibilă, răniţii au fost introduşi in locuinţele de unde bărbaţii valizi plecaseră să se lupte pe front.

In aceste familii, soldaţii au vorbit in mod deschis, dând justificare populaţiei ei pentru nemulţumirea sa contra autorităţilor guvernamentale şi a armatei.

Intr'un oraş de lângă Salonic, o tânără, sora unui ofiţer căzut pe front, a pălmuit in public pe un ofiţer superior, care zeflemisea plângerile unui grup de răniţi.

La Atena, un grup de femei au făcut o manifestaţie in faţa Palatului.

Inlăuntrul ţării, atitudinea autorităţilor greceşti şi engleze, ca şi lipsurile continui, au îndârjit spiritul de rezistenţă al populaţiei, care se intreabă cu ingrijorare cum se vor putea umple pierderile impresionante din rândurile tinerilor din cele 20 de contingente ale populaţiilor greceşti.

Discursul d. Kenedy contra intervenţiei St.-Unite în război

WASHINGTON 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB. anunţă că d. Kennedy, fost ambasador al Statelor Unite la Londra, după conversaţia pe care a avut-o cu d. Roosevelt, a declarat că Sâmbăta va adresa poporului american, prin intermediul posturilor de radiodifuziune, un mesagiu prin care va preciza punctul său de vedere contra intervenţiei Statelor Unite in conflict.

Cronica externă

„Schisma" politică a Statelor Unite evoluiază simultan cu Falimentul aeronaval al Angliei

Marinar german scrutând zarea, pentru descoperirea inamicului

Bătălia angajată la Washington pentru Anglia este in faza ei retorică. D. Morgenthau, Secretarul Tezaurului, a explicat nevoia britanică de a-şi face furniturile in uzinele şi fabricile Statelor Unite, *neavând altundeva unde;* **Dar, deoarece Marea Britanie este lipsită de rezerve de dolari cu care să-şi acopere comenzile, — şi aici intervine punctul de vedere esenţial al ipotezei Roosevelt,—trebue să treacă o lege prin care Anglia in mod excepţional să-şi facă furniturile in Statele Unite. In concluzie această lege a «împrumutului» sau a «închirierii» de material de război, votată, Statele Unite vor ceda Angliei,** *«o parte sau integul armament al Statelor Unite, fără a fi obligat să ceară încuviinţarea Congresului».*

Ca atare, întreaga atenţie a «schismei» americane este concentrată in jurul pregătirei legii peste problematica acceptare a Congresului, unde se va pune hotărîtoare problema *transformării neutralităţii americane in nebeligeranţă.*

Problema, e drept, e atât de gravă din punct de vedere al *urmărilor europene pentru securitatea americană,* **încât membrii Congresului nu vor mai avea de hotărît dacă sunt cu d. Roosevelt sau cu d. Willkie — dacă sunt pentru o neutralitate severă sau pentru o nonbeligeranţă pregătitoare de toate riscurile ei.**

Deci — la Londra, jocul dela Washington este cu emoţie urmărit cu toate socotelile concentrate in jurul **puterilor depline** *pentru Preşedintele Statelor Unite. Fiindcă, odată cu aceste puteri quasi-dictatoriale,* **şi numai astfel,** *d. Roosevelt ar putea, peste congres, să decidă de poziţia juridic internaţională a Statelor Unite.*

Aşa că:

— Sau, d. Roosevelt va avea aceste puteri depline

— Sau, totul rămâne pe puterea de seducţie a Congresului.

In felul acesta, Anglia îşi conservă şansele ei.

Deşi, presa germană şi cea sovietică (dela o vreme există o colaborare intensă şi făţişă intre Berlin şi Moscova, in legătură cu ofensiva politică britano-americană) nu pun nici un preţ pe supraeforturile democraţiilor.

Flota care se scufundă

Dealtfel, chiar intre economiştii englezi, specialistul Layton constată, obiectiv, că este ratată blocada şi contrablocada britanică, deoarece Reichul are rezervele ţărilor ocupate, cauciucul sintetic carburanţii de acelaş fel, fierul suedez, plus orizonturile economice deschise de acordul cu Rusia.

In special acest acord cu Sovietele a determinat conferinţele misiunilor militare greco-britanice la Ankara, încercând presiuni pentru contra barajul din spaţiul Micului Orient, peste care legile acordului ruso-german apasă puternic. Contrabaraj economic. Pentrucă, din punct de vedere militar, Anglia aflându-se in poziţie falimentară navală in Mediterană, după bătălia din Sicilia, încearcă un front pe uscat (acelaş front la Dardanele — şi la Caucaz).

Pentru a despresura Insula de germani, pentru a-şi salva flota care nu mai era decât **in stare de apărare,** *şi pentru a specula un nou teatru operativ, şi-a masat flota in Mediterană.*

Prezenţa armei aeriene germane in noul teatru de luptă i-a demonstrat — şi mai ales Americei că Mediterana poate deveni cimitirul marin al Flotei Regale Britanice. Bătălia din Marea Siciliană, a fost cumplită pentru tonajul englez, încât vin sugestii dela Washington să se retragă Flota engleză din Mediterană.

Aceasta ar fi misiunea d-lui Hopkins. Efectuată ideia aceasta, inseamnă că operaţiile marine britanice se vor integra planului operativ al Direcţiei Războiului Democrat dela Washington. Se urmăreşte întărirea altei flote, a uneia din cele două americane, (din Atlantic, sau Pacific) sau realizarea Flotei asiatice a Statelor Unite care opera ca Flotă Britanică pentru dominarea imperială a spaţiului indo-asiatic?

ION BALEANU

Focul a mistuit îmbrăcămintea locuitorilor din Southampton

STOCKHOLM 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB. transmite:

Ziarul «Daily Miror» anunţă că in prezent consiliul municipal din Southampton a trebuit să ia asupra sa procurarea de îmbrăcăminte de iarnă la cei 110.000 cetăţeni din acel oraş.

Majoritatea locuitorilor şi-au pierdut efectele de îmbrăcăminte din cauza incendiilor puternice provocate de atacurile aeriene germane.

Ziarul declară totdeodată că foarte mari cantităţi de stofe şi haine gata confecţionate au fost distruse de foc in diferitele depozite din Southampton.

Un proect al lui Roosevelt

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. comunică:

Preşedintele Roosevelt a depus, Joi, pe biroul Congresului un proect de lege prin care este împuternicit să plaseze comenzi pentru construirea unei flote de 200 de vapoare comerciale.

Pentru realizarea acestui proect, preşedintele a cerut un credit in valoare de 313.5 milioane dolari.

In expunerea sa de motive, preşedintele Roosevelt declară că vrea să ferească Statele Unite de urmările unei micşorări a tonajului mondial.

De aceea, urmează să se înceapă de îndată construcţia vapoarelor.

Construirea acestei flote comerciale, declară expunerea de motive, nu trebue să stânjenească cu nimic proectele celelalte de construcţie ale autorităţilor maritime şi ale Departamentului marinei de război.

Diferitele piese ale acestor vapoare vor fi fabricate in uzinele metalurgice urmând ca in docuri ele să fie numai montate.

Fiecare din aceste vapoare va avea o deplasare de 17.500 tone.

Vase de război pentru Anglia?

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. comunică:

Deputatul republican Fish a întrebat in comisiunea de politică externă a Camerei pe d. Stimson, ministrul Războiului, dacă nu ar fi de acord cu o amendare a proectului de lege pentru ajutorarea Angliei in sensul ca nicio parte a flotei de război americane să nu poată fi cedată.

După prevederile actuale ale proectului de lege, a declarat d. Fish, Statele Unite ar putea ceda vapoare de război in orice condiţiuni pe care preşedintele Roosevelt le-ar considera favorabile.

D. Stimson a răspuns: Îmi pot imagina o situaţie in care flota ar putea fi cedată in condiţiuni foarte favorabile.

D-sa nu a precizat însă mai de aproape situaţia in care aceasta ar fi posibil, după părerea sa.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.69